

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I	<i>Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση</i>	
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 596/2001 της Επιτροπής της 28ης Μαρτίου 2001 για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών	1
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 597/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 33η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1531/2000	3
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 598/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης	4
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 599/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση	6
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 600/2001 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2001, για τη θέσπιση των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων αναλώσιμων εμπορευμάτων	8
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 601/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τον καθορισμό των ποσοτήτων κατωφλίου εγγύησης που επιτρέπονται να μεταφερθούν προς άλλη ομάδα ποικιλιών για τη συγκομιδή του 2001 στον τομέα του ακατέργαστου καπνού	14
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 602/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 σχετικά με τους όρους πληρωμής της επιστροφής κατά την εξαγωγή προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 90, 1101, 1102 και ex 2302	16
*	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για προσαρμογή των συνολικών ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων	18
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 604/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού	22
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 605/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών	25

Επιτροπή

2001/247/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ της ναυτιλιακής εταιρείας **Ferries Golfo de Vizcaya** ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 3931] 28

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

- * Απόφαση της Εποπτεύουσας αρχής της ΕΖΕΣ αριθ. 380/00/COL, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, για την πράξη σχετικά με τις έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία (αριθ. πράξεως 43/1999) (Ισλανδία) 37

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 596/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 28ης Μαρτίου 2001
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου
ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά

την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή	
0702 00 00	052	86,6	
	204	34,6	
	212	88,6	
	624	85,7	
	999	73,9	
0707 00 05	052	140,4	
	999	140,4	
0709 90 70	052	114,5	
	204	97,4	
	624	63,1	
	999	91,7	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	65,7	
	204	48,9	
	212	47,5	
	220	49,4	
	600	54,5	
	624	57,5	
	999	53,9	
0805 30 10	052	57,2	
	999	57,2	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	97,1	
	400	77,7	
	404	83,8	
	508	82,7	
	512	82,3	
	524	92,2	
	528	90,0	
	720	110,4	
	999	89,5	
	0808 20 50	388	71,7
		512	66,1
528		79,1	
999		72,3	

(¹) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 597/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 28ης Μαρτίου 2001****για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 33η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1531/2000**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1527/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 18 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1531/2000 της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2000, περί διαρκούς δημοπρασίας για τον καθορισμό των εισφορών ή/και των επιστροφών κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης ⁽³⁾, την εξαγωγή της ζάχαρης αυτής.
- (2) Κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1531/2000, καθορίζεται ένα μέγιστο ποσό επιστροφής κατά την εξαγωγή, κατά περίπτωση, για την εν λόγω τμηματική δημοπρασία, αφού ληφθούν υπόψη, ιδίως,

η κατάσταση και η προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς της ζάχαρης στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά.

- (3) Μετά από εξέταση των προσφορών, πρέπει να θεσπιστούν για την 33η τμηματική δημοπρασία οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1.
- (4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για την 33η τμηματική δημοπρασία λευκής ζάχαρης, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1531/2000, το ανώτατο ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή καθορίζεται σε 45,166 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 59.⁽³⁾ ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 69.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 598/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Μαρτίου 2001

για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1527/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1422/95 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1995, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68 ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 2 και το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1422/95 προβλέπει ότι η τιμή cif κατά την εισαγωγή μελάσσας, αποκαλούμενη στο εξής «αντιπροσωπευτική τιμή», καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68 της Επιτροπής ⁽⁴⁾. Η τιμή αυτή εννοείται ότι καθορίζεται για τον ποιοτικό τύπο που ορίζεται στο άρθρο 1 του προαναφερόμενου κανονισμού.
- (2) Η αντιπροσωπευτική τιμή της μελάσσας υπολογίζεται για ένα τόπο διέλευσης των κοινοτικών συνόρων, ο οποίος είναι το Άμστερνταμ· η τιμή αυτή πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις πλέον ευνοϊκές δυνατότητες αγοράς στη διεθνή αγορά, οι οποίες διατυλώνονται βάσει των τιμών αυτής της αγοράς προσαρμοζόμενων σε συνάρτηση με τις ενδεχόμενες διαφορές ποιότητας σε σχέση με τον ποιοτικό τύπο. Ο ποιοτικός τύπος της μελάσσας καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68.
- (3) Για τη διαπίστωση των πλέον ευνοϊκών δυνατοτήτων αγοράς στη διεθνή αγορά, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πληροφορίες σχετικά με τις προσφορές που έγιναν στη διεθνή αγορά, οι τιμές που διαπιστώθηκαν σε σημαντικές αγορές στις τρίτες χώρες και οι πράξεις πώλησης που συνήφθησαν στο πλαίσιο των διεθνών συναλλαγών, στοιχεία τα οποία η Επιτροπή πληροφορείται είτε μέσω των κρατών μελών είτε με τα δικά της μέσα. Για τη διαπίστωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68, μπορεί να βασιστεί κανείς σε ένα μέσο όρο πολλών τιμών, με την προϋπόθεση ότι αυτός ο μέσος όρος μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικός της πραγματικής τάσης της αγοράς.
- (4) Δεν λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες όταν το εμπόρευμα δεν είναι υγιές, ανόθευτο και σύμφωνο με τα συναλλακτικά ήθη ή όταν η τιμή που αναφέρεται στην προσφορά δεν

αφορά παρά μόνο μία μικρή και μη αντιπροσωπευτική ποσότητα της αγοράς· επίσης, πρέπει να αποκλεισθούν οι τιμές προσφοράς που μπορούν να θεωρηθούν μη αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς.

- (5) Για να ληφθούν συγκρίσιμα στοιχεία με τη μελάσσα του ποιοτικού τύπου, πρέπει οι τιμές, ανάλογα με την ποιότητα της προσφερόμενης μελάσσας, να αυξάνονται ή να μειώνονται σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της εφαρμογής του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68.
- (6) Μια αντιπροσωπευτική τιμή μπορεί να διατηρηθεί κατ' εξαίρεση αμετάβλητη κατά τη διάρκεια μιας περιορισμένης περιόδου, εφόσον η τιμή προσφοράς που αποτέλεσε βάση για τον προηγούμενο καθορισμό της αντιπροσωπευτικής τιμής δεν υπέπεσε στην αντίληψη της Επιτροπής και εφόσον οι διαθέσιμες τιμές προσφοράς, οι οποίες δεν φαίνεται να είναι αρκούντως αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς, θα οδηγούσαν σε απότομες και σημαντικές μεταβολές της αντιπροσωπευτικής τιμής.
- (7) Εφόσον υπάρχει διαφορά μεταξύ της τιμής ενεργοποίησης για το εν λόγω προϊόν και της αντιπροσωπευτικής τιμής, πρέπει να καθοριστούν πρόσθετοι δασμοί κατά την εισαγωγή με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95. Σε περίπτωση αναστολής των δασμών κατά την εισαγωγή, σε εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, πρέπει να καθορισθούν ιδιαίτερα ποσά γι' αυτούς τους δασμούς.
- (8) Η εφαρμογή αυτών των διατάξεων συνεπάγεται τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.
- (9) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αντιπροσωπευτικές τιμές και οι πρόσθετοι δασμοί που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

⁽¹⁾ ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 59.⁽³⁾ ΕΕ L 141 της 24.6.1995, σ. 12.⁽⁴⁾ ΕΕ L 145 της 27.6.1968, σ. 12.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

(σε EUR)

Κωδικός ΣΟ	Ποσό της αντιπροσωπευτικής τιμής για 100 kg καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του πρόσθετου δασμού για 100 kg καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του δασμού που πρέπει να εφαρμόζεται λόγω της εισαγωγής σε περίπτωση αναστολής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 για 100 kg καθαρού βάρους του εν λόγω προϊόντος ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,38	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,73	—	0

⁽¹⁾ Καθορισμός για τον ποιοτικό τύπο όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68, όπως τροποποιήθηκε.

⁽²⁾ Το ποσό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, αντικαθιστά το δασμό του κοινού τελωνειακού δασμολογίου που αφορά τα προϊόντα αυτά.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 599/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 28ης Μαρτίου 2001
για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης
σε φυσική κατάσταση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1527/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 18 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 554/2001 της Επιτροπής ⁽³⁾.
- (2) Η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 554/2001 στα στοιχεία για τα οποία έλαβε γνώση η Επιτροπή οδηγεί στην τροποποίηση των επι-

στροφών κατά την εξαγωγή, οι οποίες ισχύουν σήμερα, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή, σε φυσική κατάσταση και όχι μετουσιωμένων, των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999 και καθορίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 554/2001, είναι τροποποιημένες σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 252 της 25.9.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 59.

⁽³⁾ ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2001, για τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Επιστροφή
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,35 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % ζαχαρόζης × 100 kg καθαρού προϊόντος	0,4278
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,78
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,14
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,14
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % ζαχαρόζης × 100 kg καθαρού προϊόντος	0,4278

⁽¹⁾ Το παρόν ποσό εφαρμόζεται στην ακατέργαστη ζάχαρη αποδόσεως 92 %. Αν η απόδοση της εξαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης απέχει κατά 92 %, το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2038/1999.

⁽²⁾ Καθορισμός που αναστέλλεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2689/85 της Επιτροπής (ΕΕ L 255 της 26.9.1985, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3251/85 (ΕΕ L 309 της 21.11.1985, σ. 14).

Σημ.: Οι κωδικοί των προϊόντων, καθώς και οι κωδικοί των προορισμών της σειράς «Α» ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 24.12.1987, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

Οι αριθμητικοί κωδικοί των προορισμών ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 600/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 27ης Μαρτίου 2001
για τη θέσπιση των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων
αναλώσιμων εμπορευμάτων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, με τον οποίο καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου με τον οποίο καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1602/2000 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 173 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στα άρθρα 173 έως 177 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 προβλέπονται τα κριτήρια για τη θέσπιση, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά μονάδα αξιών περιοδικής ισχύος για τα προϊόντα που καθορίζονται σύμφωνα με την

κατάταξη που αναφέρεται στο παράρτημα 26 του εν λόγω κανονισμού.

- (2) Η εφαρμογή των κανόνων και των κριτηρίων, που καθορίζονται στα ανωτέρω άρθρα επί των στοιχείων που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 173 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, οδηγεί, για τα σχετικά προϊόντα, στον καθορισμό των κατά μονάδα αξιών σύμφωνα με τον τρόπο που αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατά μονάδα αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 173 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 καθορίζονται σύμφωνα με τον πίνακα του παραρτήματος.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 30 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 188 της 26.7.2000, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 Kg καθαρού βάρους						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.10	Πατάτες πρώιμες 0701 90 50	a) b) c)	40,47 240,59 371,60	556,81 265,43 1 632,36	79,14 31,87 25,32	302,10 78 351,36	13 788,48 89,17	6 732,83 8 112,52
1.30	Κρεμμύδια άλλα και προς φύτευση 0703 10 19	a) b) c)	35,63 211,82 327,16	490,21 233,69 1 437,12	69,68 28,06 22,29	265,96 68 980,20	12 139,32 78,51	5 927,55 7 142,23
1.40	Σκόρδα 0703 20 00	a) b) c)	135,42 805,16 1 243,59	1 863,40 888,29 5 462,76	264,86 106,65 84,74	1 010,98 262 206,39	46 143,79 298,42	22 531,71 27 148,93
1.50	Πράσα ex 0703 90 00	a) b) c)	49,72 295,63 456,61	684,19 326,15 2 005,78	97,25 39,16 31,12	371,20 96 275,22	16 942,77 109,57	8 273,04 9 968,37
1.60	Κουνουπίδια και μπρόκολα 0704 10 00	a) b) c)	55,28 328,68 507,65	760,67 362,61 2 229,99	108,12 43,54 34,59	412,70 107 037,01	18 836,66 121,82	9 197,82 11 082,64
1.80	Κράμβες λευκές και κράμβες ερυθρές 0704 90 10	a) b) c)	11,01 65,48 101,14	151,54 72,24 444,27	21,54 8,67 6,89	82,22 21 324,53	3 752,75 24,27	1 832,44 2 207,95
1.90	Μπρόκολα [Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck] ex 0704 90 90	a) b) c)	74,29 441,71 682,23	1 022,25 487,31 2 996,85	145,30 58,51 46,49	554,62 143 845,50	25 314,32 163,71	12 360,82 14 893,81
1.100	Λάχανο του είδους κήνος ex 0704 90 90	a) b) c)	64,53 383,70 592,62	887,99 423,31 2 603,25	126,22 50,82 40,38	481,78 124 953,12	21 989,59 142,21	10 737,37 12 937,68
1.110	Μαρούλια στρογγυλά 0705 11 00	a) b) c)	90,36 537,26 829,80	1 243,38 592,72 3 645,11	176,73 71,16 56,55	674,59 174 961,36	30 790,17 199,13	15 034,64 18 115,55
1.130	Καρότα ex 0706 10 00	a) b) c)	58,12 345,56 533,72	799,73 381,23 2 344,49	113,67 45,77 36,37	433,89 112 533,11	19 803,88 128,08	9 670,10 11 651,71
1.140	Ραφανίδες ex 0706 90 00	a) b) c)	126,07 749,60 1 157,78	1 734,82 826,99 5 085,83	246,58 99,29 78,90	941,22 244 114,08	42 959,85 277,83	20 977,02 25 275,65
1.160	Μπιζέλια (Pisum sativum) 0708 10 00	a) b) c)	238,54 1 418,31 2 190,60	3 282,41 1 564,73 9 622,76	466,55 187,87 149,28	1 780,86 461 881,72	81 283,19 525,68	19 690,05 47 823,38

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 Kg καθαρού βάρους						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
1.170	Φασόλια:							
1.170.1	Φασόλια (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) αριθ. ex 0708 20 00	a) b) c)	185,54 1 103,16 1 703,86	2 553,07 1 217,05 7 484,62	362,88 146,12 116,11	1 385,16 359 253,21	63 222,35 408,87	30 871,06 37 197,19
1.170.2	Φασόλια (<i>Phaseolus</i> spp., <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	a) b) c)	194,13 1 154,24 1 782,75	2 671,29 1 273,41 7 831,18	379,69 152,89 121,49	1 449,30 375 888,10	66 149,80 427,81	32 300,51 38 919,57
1.180	Κύαμοι ex 0708 90 00	a) b) c)	157,74 937,88 1 448,57	2 170,55 1 034,71 6 363,22	308,51 124,23 98,71	1 177,62 305 427,23	53 749,91 347,61	26 245,73 31 624,03
1.190	Αγγινάρες 0709 10 00	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
1.200	Σπαράγγια:							
1.200.1	— Πράσινα ex 0709 20 00	a) b) c)	541,34 3 218,66 4 971,28	7 449,00 3 550,95 21 837,59	1 058,77 426,34 338,77	4 041,42 1 048 179,63	184 461,47 1 192,96	90 071,33 108 528,85
1.200.2	— Έτερα ex 0709 20 00	a) b) c)	397,04 2 360,69 3 646,14	5 463,39 2 604,41 16 016,55	776,54 312,69 248,47	2 964,14 768 776,64	135 291,38 874,96	66 061,90 79 599,37
1.210	Μελιτζάνες 0709 30 00	a) b) c)	213,27 1 268,04 1 958,51	2 934,64 1 398,95 8 603,25	417,12 167,96 133,46	1 592,18 412 946,17	72 671,38 469,98	35 484,96 42 756,58
1.220	Σέλνια με ραβδώσεις [<i>Arium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.] ex 0709 40 00	a) b) c)	100,11 595,22 919,33	1 377,52 656,67 4 038,37	195,80 78,84 62,65	747,37 193 837,09	34 111,97 220,61	16 656,65 20 069,95
1.230	Μανιτάρια του είδους <i>Chanterelles</i> 0709 51 30	a) b) c)	2 154,59 12 810,61 19 786,25	29 647,80 14 133,18 86 915,95	4 214,01 1 696,88 1 348,34	16 085,31 4 171 867,98	734 176,54 4 748,09	358 493,61 431 956,51
1.240	Γλυκοπιπεριές 0709 60 10	a) b) c)	221,27 1 315,60 2 031,97	3 044,71 1 451,42 8 925,92	432,76 174,26 138,47	1 651,90 428 434,20	75 397,00 487,61	36 815,86 44 360,21
1.270	Γλυκοπατάτες ολόκληρες, νωπές (που προορίζονται για την ανθρώπινη κατανάλωση) 0714 20 10	a) b) c)	78,09 464,29 717,10	1 074,51 512,22 3 150,06	152,73 61,50 48,87	582,97 151 199,26	26 608,45 172,08	12 992,73 15 655,22
2.10	Κάστανα (<i>Castanea</i> spp.), νωπά ex 0802 40 00	a) b) c)	176,48 1 049,30 1 620,67	2 428,42 1 157,63 7 119,19	345,16 138,99 110,44	1 317,53 341 712,93	60 135,56 388,91	29 363,80 35 381,06
2.30	Ανανάδες, νωποί ex 0804 30 00	a) b) c)	84,13 500,23 772,61	1 157,69 551,87 3 393,89	164,55 66,26 52,65	628,10 162 903,04	28 668,12 185,40	13 998,45 16 867,03

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 Kg καθαρού βάρους						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.40	Αχλάδια της ποικιλίας Avocats, νωπά ex 0804 40 00	a) b) c)	174,19 1 035,69 1 599,65	2 396,92 1 142,62 7 026,84	340,69 137,19 109,01	1 300,44 337 280,42	59 355,52 383,87	28 982,91 34 922,12
2.50	Αχλάδια της ποικιλίας goyaves και μάγκες, νωπά ex 0804 50 00	a) b) c)	106,51 633,26 978,08	1 465,57 698,64 4 296,48	208,31 83,88 66,65	795,14 206 226,12	36 292,23 234,71	17 721,26 21 352,72
2.60	Πορτοκάλια γλυκά, νωπά:							
2.60.1	— Αιματόσαρκα και ημιαιματόσαρκα 0805 10 10	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltaises, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.60.3	— Έτερα 0805 10 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.70	Μανταρίνια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα Tangerines και τα Satsumas) νωπά. Κλημεντίνες (Clémentines), Wilkings και παρόμοια υβρίδια εσπεριδοειδών, νωπά:							
2.70.1	— Clémentines ex 0805 20 10	a) b) c)	147,86 879,14 1 357,84	2 034,60 969,90 5 964,66	289,19 116,45 92,53	1 103,86 286 296,88	50 383,30 325,84	24 601,83 29 643,27
2.70.2	— Monréales και Satsumas ex 0805 20 30	a) b) c)	165,60 984,60 1 520,74	2 278,68 1 086,25 6 680,21	323,88 130,42 103,63	1 236,29 320 642,44	56 427,52 364,93	27 553,19 33 199,42
2.70.3	— Μανταρίνια και εκείνα του είδους wilkings ex 0805 20 50	a) b) c)	71,02 422,25 652,18	977,22 465,84 2 864,84	138,90 55,93 44,44	530,19 137 509,25	24 199,25 156,50	11 816,33 14 237,25
2.70.4	— Tangerines και έτερα ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	a) b) c)	81,15 482,47 745,19	1 116,59 532,28 3 273,42	158,71 63,91 50,78	605,80 157 120,37	27 650,47 178,82	13 501,54 16 268,29
2.85	Γλυκολέμονα (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), νωπά ex 0805 30 90 ex 0805 90 00	a) b) c)	128,61 764,66 1 181,03	1 769,66 843,60 5 187,96	251,53 101,29 80,48	960,12 249 016,33	43 822,56 283,41	21 398,27 25 783,23
2.90	Φράπες και γκρέιπ-φρουτ, νωπά:							
2.90.1	— Λευκά ex 0805 40 00	a) b) c)	49,53 294,51 454,87	681,58 324,91 1 998,14	96,88 39,01 31,00	369,79 95 908,49	16 878,23 109,16	8 241,53 9 930,39
2.90.2	— Ροζ ex 0805 40 00	a) b) c)	54,96 326,76 504,69	756,23 360,50 2 216,97	107,49 43,28 34,39	410,29 106 411,98	18 726,67 121,11	9 144,11 11 017,93
2.100	Σταφυλαί επιτραπέζιοι 0806 10 10	a) b) c)	161,51 960,27 1 483,15	2 222,36 1 059,41 6 515,11	315,88 127,20 101,07	1 205,73 312 717,87	55 032,93 355,91	26 872,22 32 378,91

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 Kg καθαρού βάρους						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.110	Καρπούζια 0807 11 00	a) b) c)	73,16 434,98 671,83	1 006,68 479,89 2 951,19	143,08 57,62 45,78	546,17 141 653,83	24 928,62 161,22	12 172,48 14 666,88
2.120	Πέπονες (εκτός των υδροπεπόνων):							
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (συμπεριλαμβάνεται Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (συμπεριλαμβάνεται Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	a) b) c)	80,22 476,99 736,71	1 103,90 526,23 3 236,20	156,90 63,18 50,20	598,92 155 333,97	27 336,09 176,79	13 348,03 16 083,33
2.120.2	— Έτεροι ex 0807 19 00	a) b) c)	157,46 936,20 1 445,97	2 166,66 1 032,85 6 351,80	307,96 124,01 98,54	1 175,51 304 879,27	53 653,47 346,99	26 198,64 31 567,29
2.140	Αχλάδια:							
2.140.1	Αχλάδια-Nashi (Pyrus pyrifolia), Αχλάδια-Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.140.2	Έτεροι ex 0808 20 50	a) b) c)	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —	— — —
2.150	Βερίκοκα ex 0809 10 00	a) b) c)	666,67 3 963,85 6 122,24	9 173,60 4 373,08 26 893,45	1 303,90 525,05 417,20	4 977,10 1 290 855,44	227 168,21 1 469,15	110 924,75 133 655,58
2.160	Κεράσια 0809 20 95 0809 20 05	a) b) c)	443,51 2 636,99 4 072,89	6 102,83 2 909,23 17 891,15	867,43 349,29 277,55	3 311,07 858 755,11	151 126,03 977,37	73 793,85 88 915,77
2.170	Ροδάκινα 0809 30 90	a) b) c)	268,39 1 595,79 2 464,73	3 693,17 1 760,54 10 826,95	524,93 211,38 167,96	2 003,71 519 681,31	91 454,91 591,46	44 656,84 53 807,97
2.180	Ροδάκινα υπό την ονομασία Nectarines ex 0809 30 10	a) b) c)	153,93 915,21 1 413,57	2 118,10 1 009,70 6 209,44	301,06 121,23 96,33	1 149,16 298 046,17	52 450,97 339,21	25 611,46 30 859,79
2.190	Δαμάσκηνα 0809 40 05	a) b) c)	135,74 807,10 1 246,58	1 867,88 890,42 5 475,91	265,49 106,91 84,95	1 013,41 262 837,62	46 254,87 299,14	22 585,95 27 214,29
2.200	Φράουλες 0810 10 00	a) b) c)	258,77 1 538,61 2 376,41	3 560,82 1 697,45 10 438,95	506,12 203,80 161,94	1 931,91 501 057,88	88 177,51 570,26	43 056,50 51 879,69
2.205	Σμέουρα 0810 20 10	a) b) c)	1 632,79 9 708,13 14 994,40	22 467,68 10 710,40 65 866,59	3 193,46 1 285,93 1 021,80	12 189,76 3 161 522,29	556 373,19 3 598,20	271 673,40 327 345,00
2.210	Καρποί των φυτών Myrtilles (καρποί του Vaccinium myrtillus) 0810 40 30	a) b) c)	1 982,34 11 786,43 18 204,38	27 277,53 13 003,27 79 967,22	3 877,11 1 561,22 1 240,55	14 799,32 3 838 336,76	675 480,82 4 368,49	329 832,87 397 422,59
2.220	Ακτινίδια (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	a) b) c)	85,34 507,41 783,70	1 174,30 559,79 3 442,61	166,91 67,21 53,41	637,11 165 241,28	29 079,60 188,06	14 199,38 17 109,13

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 Kg καθαρού βάρους						
		a) b) c)	EUR FIM SEK	ATS FRF BEF/LUF	DEM IEP GBP	DKK ITL	GRD NLG	ESP PTE
2.230	Ρόδια ex 0810 90 85	a)	206,64	2 843,43	404,15	1 542,69	70 412,58	34 382,00
		b)	1 228,63	1 355,47	162,74	400 110,83	455,37	41 427,60
		c)	1 897,64	8 335,84	129,32			
2.240	Διόσπυρος (συμπεριλαμβάνεται το Sharon) ex 0810 90 85	a)	436,51	6 006,55	853,75	3 258,83	148 741,91	72 629,70
		b)	2 595,39	2 863,34	343,78	845 207,61	961,95	87 513,06
		c)	4 008,63	17 608,90	273,17			
2.250	Λίτσι ex 0810 90 30	a)	265,12	3 648,07	518,52	1 979,25	90 338,21	44 111,56
		b)	1 576,31	1 739,05	208,80	513 335,77	584,24	53 150,95
		c)	2 434,64	10 694,74	165,91			

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 601/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 28ης Μαρτίου 2001****για τον καθορισμό των ποσοτήτων κατωφλίου εγγύησης που επιτρέπονται να μεταφερθούν προς άλλη ομάδα ποικιλιών για τη συγκομιδή του 2001 στον τομέα του ακατέργαστου καπνού**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1336/2000 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 θεσπίζει το καθεστώς ποσοτώσεων για τις διάφορες ομάδες ποικιλιών καπνού. Οι ατομικές ποσοτώσεις κατανομούνται μεταξύ των παραγωγών βάσει των κατωφλίων εγγύησης για τη συγκομιδή 2001 που καθορίζονται με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 660/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 και για τον καθορισμό των πριμοδοτήσεων και των ορίων εγγύησης όσον αφορά το καπνό σε φύλλα ανά ομάδα ποικιλιών και ανά κράτος μέλος για τις συγκομιδές 1999, 2000 και 2001 ⁽³⁾. Το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 επιτρέπει στην Επιτροπή να παρέχει την άδεια στα κράτη μέλη να μεταφέρουν τις ποσότητες κατωφλίου εγγύησης μεταξύ των ομάδων ποικιλιών. Οι προβλεπόμενες μεταφορές δεν συνεπάγονται συμπληρωματική δαπάνη μεταξύ ομάδων ποικιλιών που επιβαρύνει το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και δεν επιφέρουν αύξηση του συνολικού κατωφλίου εγγύησης κάθε κράτους μέλους.

(2) Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμοσθεί το συντομότερο δυνατό και, εν πάση περιπτώσει, πριν από την τελευταία προθεσμία που προβλέπεται για τη σύναψη των συμβάσεων καλλιέργειας που καθορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς των πριμοδοτήσεων, των ποσοτώσεων παραγωγής και της σχετικής ενίσχυσης που χορηγείται στις ομάδες παραγωγών στον τομέα του ακατέργαστου καπνού ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 385/2001 ⁽⁵⁾.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τη συγκομιδή 2001, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μεταφέρουν πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη σύναψη των συμβάσεων καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98, ποσότητες ομάδας ποικιλίας προς άλλη ομάδα ποικιλίας σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70.

⁽²⁾ ΕΕ L 154 της 27.6.2000, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 17.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 57 της 27.2.2001, σ. 18.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποσότητες κατωφλίου εγγύησης που επιτρέπεται σε κάθε κράτος μέλος να μεταφέρει από ομάδα ποικιλιών σε άλλη ομάδα ποικιλιών

Κράτος μέλος	Ομάδα ποικιλιών από την οποία πραγματοποιείται η μεταφορά	Ομάδα ποικιλιών προς την οποία πραγματοποιείται η μεταφορά
Ελλάδα	1 518 t κλασική Kaba Koulak (ομάδα VIII)	920 t Basmas (ομάδα VI)
	1 211 t κλασική Kaba Koulak (ομάδα VIII)	865 t Κατερίνη (ομάδα VII)
	1 279 t κλασική Kaba Koulak (ομάδα VIII)	1 074 t flue cured (ομάδα I)
	2 840 t sun cured (ομάδα V)	2 271 t flue cured (ομάδα I)
Ιταλία	1 467,3 t dark air cured (ομάδα III)	1 467,3 t light air cured (ομάδα II)
	498,6 t fire cured (ομάδα IV)	498,6 t light air cured (ομάδα II)
	605,3 t sun cured (ομάδα V)	605,3 t light air cured (ομάδα II)
	447 t fire cured (ομάδα IV)	393,2 t flue cured (ομάδα I)
Γερμανία	1 416,7 t light air cured (ομάδα II)	1 326 t flue cured (ομάδα I)
	577,6 t dark air cured (ομάδα III)	486,6 t flue cured (ομάδα I)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 602/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Μαρτίου 2001

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 σχετικά με τους όρους πληρωμής της επιστροφής κατά την εξαγωγή προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 90, 1101, 1102 και ex 2302

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εξαγωγής για τα γεωργικά προϊόντα⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 90/2001⁽⁴⁾, προβλέπει στο άρθρο 3 ότι το δικαίωμα για επιστροφή γεννάται κατά την εισαγωγή σε μια δεδομένη χώρα όταν το διαφοροποιημένο ποσό επιστροφής εφαρμόζεται για την εν λόγω δεδομένη τρίτη χώρα. Τα άρθρα 14 έως 16 του κανονισμού αυτού προσδιορίζουν τους όρους για την πληρωμή της επιστροφής σε περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, κυρίως τα έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται ως απόδειξη αφίξεως στον προορισμό των εμπορευμάτων.
- (2) Στην περίπτωση κατά την οποία η επιστροφή κατά την εξαγωγή διαφοροποιείται, το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 προβλέπουν ότι το μέρος της επιστροφής, που υπολογίζεται κυρίως με βάση το χαμηλότερο ποσό της επιστροφής, πληρώνεται μετά από αίτηση του εξαγωγέα μόλις προσκομίσει την απόδειξη ότι το προϊόν έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2851/2000 του Συμβουλίου⁽⁵⁾ έχει καθορίσει ορισμένες παραχωρήσεις με τη μορφή κοινοτικών δασμολογικών παραχωρήσεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα και προβλέπει την αυτόνομη και μεταβατική προσαρμογή ορισμένων γεωργικών παραχωρήσεων που προβλέπονται στην ευρωπαϊκή συμφωνία με την Πολωνία. Η κατάργηση των επιστροφών για το μαλακό σίτο, τα άλευρα και τα πίτουρα που εξαγονται προς την Πολωνία συνιστά μια των προβλεπόμενων παραχωρήσεων.
- (4) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1162/95 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον

τομέα των σιτηρών και του ρυζιού⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 409/2001⁽⁷⁾, προβλέπει στο άρθρο 7α την υποχρέωση για τον επιχειρηματία να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές, κατά την εισαγωγή στη Πολωνία, ορισμένων προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 90, 1101, 1102 και ex 2302, πιστοποιημένο αντίγραφο του πιστοποιητικού εξαγωγής αναγράφονται ειδικές ενδείξεις που διασφαλίζουν ότι τα σχετικά προϊόντα δεν έχουν επωφεληθεί επιστροφής κατά την εξαγωγή. Οι πολωνικές αρχές υποχρεούνται να εξακριβώσουν τη τήρηση των διατάξεων του άρθρου 7α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1162/95.

- (5) Πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτό το ειδικό καθεστώς που άρχισε να ισχύει την 1η Μαρτίου 2001, κατά την εφαρμογή των διατάξεων, που προαναφέρθηκαν, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 για να μην επιβαρυνθούν οι εξαγωγείς, κατά τις εμπορικές συναλλαγές τους με τις τρίτες χώρες, με χρηματικές δαπάνες που δεν είναι απαραίτητες. Για το σκοπό αυτό, για τον καθορισμό του χαμηλότερου ποσού της επιστροφής, δεν λαμβάνεται υπόψη ο μη καθορισμός επιστροφής για τον εν λόγω ειδικό προορισμό.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁹⁾, καθορίζει ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των σιτηρών. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστεί ο κανονισμός αυτός για να προστεθούν σε αυτόν οι απαραίτητες παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 800/1999.
- (7) Πρέπει να προβλεφθεί η άμεση έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.
- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 13α:

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 11.⁽⁴⁾ ΕΕ L 14 της 18.1.2001, σ. 22.⁽⁵⁾ ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 7.⁽⁶⁾ ΕΕ L 117 της 24.5.1995, σ. 2.⁽⁷⁾ ΕΕ L 60 της 1.3.2001, σ. 27.⁽⁸⁾ ΕΕ L 147 της 30.6.1995, σ. 7.⁽⁹⁾ ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 16.

«Άρθρο 13α

1. Στην περίπτωση κατά την οποία η διαφοροποίηση της επιστροφής προκύπτει από τον μη καθορισμό επιστροφής για την Πολωνία, και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, δεν απαιτείται η απόδειξη περατώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εισαγωγής για την πληρωμή της επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 90, 1101, 1102 και ex 2302.

2. Ο μη καθορισμός επιστροφής για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1001 90, 1101, 1102 και ex 2302 με προορισμό την Πολωνία δεν λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του χαμηλότερου ποσοστού της επιστροφής κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται στις διασαφήσεις εξαγωγής που γίνονται αποδεκτές από την 1η Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 603/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Μαρτίου 2001

για προσαρμογή των συνολικών ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 749/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 2 και το άρθρο 4 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 θεσπίζει ότι οι συνολικές εγγυημένες ποσότητες για τη Φινλανδία μπορούν να αυξηθούν ως αντιστάθμιση για τους παραγωγούς που αφορά η συμπληρωματική εισφορά γάλακτος «SLOM», μέχρι ανώτατη ποσότητα 200 000 τόνων. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 671/95 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1390/95 ⁽⁴⁾, η Φινλανδία έχει κοινοποιήσει τις σχετικές ποσότητες για την περίοδο εμπόρεως 2000/01.
- (2) Το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 θεσπίζει ότι η ατομική ποσότητα αναφοράς αυξάνεται ή καθορίζεται μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση των παραγωγών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη τυχόν μεταβολές που επηρεάζουν τις παραδόσεις τους ή/και τις απευθείας πωλήσεις τους και ότι η αύξηση ή ο καθορισμός μιας ποσότητας αναφοράς υπόκειται σε αντίστοιχη μείωση ή κατάργηση της άλλης ποσότητας αναφοράς που διαθέτει ο παραγωγός.
- (3) Οι προσαρμογές αυτές μπορεί να συνεπάγονται για το σχετικό κράτος μέλος αύξηση του ποσού των παραδιδόμενων ποσοτήτων και των απευθείας πωλήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92. Σε

περίπτωση οριστικών μεταβολών των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς, οι ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 προσαρμόζονται ανάλογα.

- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 8 τρίτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 536/93 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1255/98 ⁽⁶⁾, το Βέλγιο, η Δανία, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Ολλανδία, η Αυστρία, η Πορτογαλία, η Φινλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν κοινοποιήσει τις ποσότητες που έχουν μετατραπεί οριστικά δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.
- (5) Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν οι συνολικές ποσότητες που εφαρμόζονται για την περίοδο από την 1η Απριλίου 2000 έως τις 31 Μαρτίου 2001, που έχουν καθοριστεί στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92, στοιχεία α), και, συνεπώς, εκείνες που εφαρμόζονται κατά τις επόμενες περιόδους που έχουν καθοριστεί στο ίδιο παράρτημα, στοιχεία β) έως στ).
- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 90 της 12.4.2000, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 70 της 30.3.1995, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 135 της 21.6.1995, σ. 4.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 57 της 10.3.1993, σ. 12.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 173 της 18.6.1998, σ. 14.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- α) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2000 έως τις 31 Μαρτίου 2001

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 171 279,539	139 151,461
Δανία	4 454 616,417	731,583
Γερμανία	27 768 686,841	96 129,159
Ελλάδα	674 471,000	842,000
Ισπανία	5 828 977,475	87 972,525
Γαλλία	23 832 232,240	403 565,760
Ιρλανδία	5 332 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 100 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	268 254,000	795,000
Ολλανδία	10 992 901,000	81 791,000
Αυστρία	2 583 251,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 863 166,000	9 295,000
Φινλανδία	2 397 527,921	9 120,645
Σουηδία	3 300 000,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο ⁽¹⁾	14 420 829,479	181 825,521

⁽¹⁾ Ειδική αύξηση της ποσότητας για να χορηγηθεί στη Βόρεια Ιρλανδία.

- β) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2002

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 171 279,539	139 151,461
Δανία	4 454 616,417	731,583
Γερμανία	27 768 686,841	96 129,159
Ελλάδα	699 671,000	842,000
Ισπανία	6 028 977,475	87 972,525
Γαλλία	23 832 232,240	403 565,760
Ιρλανδία	5 386 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 316 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	268 254,000	795,000
Ολλανδία	10 992 901,000	81 791,000
Αυστρία	2 583 251,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 863 166,000	9 295,000
Φινλανδία	2 397 527,921	9 120,645
Σουηδία	3 300 000,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο ⁽¹⁾	14 427 921,479	181 825,521

⁽¹⁾ Ειδική αύξηση της ποσότητας για να χορηγηθεί στη Βόρεια Ιρλανδία.

- γ) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2002 έως τις 31 Μαρτίου 2005

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 171 279,539	139 151,461
Δανία	4 454 616,417	731,583
Γερμανία	27 768 686,841	96 129,159
Ελλάδα	699 671,000	842,000
Ισπανία	6 028 977,475	87 972,525
Γαλλία	23 832 232,240	403 565,760
Ιρλανδία	5 386 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 316 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	268 254,000	795,000
Ολλανδία	10 992 901,000	81 791,000
Αυστρία	2 583 251,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 863 166,000	9 295,000
Φινλανδία	2 397 527,921	9 120,645
Σουηδία	3 300 000,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 427 921,479	181 825,521

- δ) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2005 έως τις 31 Μαρτίου 2006

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 187 831,539	139 151,461
Δανία	4 476 893,417	731,583
Γερμανία	27 908 010,841	96 129,159
Ελλάδα	699 671,000	842,000
Ισπανία	6 028 977,475	87 972,525
Γαλλία	23 953 411,240	403 565,760
Ιρλανδία	5 386 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 316 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	269 599,000	795,000
Ολλανδία	11 048 274,000	81 791,000
Αυστρία	2 596 998,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 872 528,000	9 295,000
Φινλανδία	2 409 550,921	9 120,645
Σουηδία	3 316 515,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 500 871,479	181 825,521

- ε) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2006 έως τις 31 Μαρτίου 2007

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 204 383,539	139 151,461
Δανία	4 499 169,417	731,583
Γερμανία	28 047 334,841	96 129,159
Ελλάδα	699 671,000	842,000
Ισπανία	6 028 977,475	87 972,525
Γαλλία	24 074 590,240	403 565,760

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Ιρλανδία	5 386 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 316 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	270 944,000	795,000
Ολλανδία	11 103 648,000	81 791,000
Αυστρία	2 610 745,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 881 891,000	9 295,000
Φινλανδία	2 421 572,921	9 120,645
Σουηδία	3 333 030,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 573 821,479	181 825,521

στ) Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, που εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2007 έως τις 31 Μαρτίου 2008

(σε τόνους)

Κράτος μέλος	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 220 935,539	139 151,461
Δανία	4 521 446,417	731,583
Γερμανία	28 186 658,841	96 129,159
Ελλάδα	699 671,000	842,000
Ισπανία	6 028 977,475	87 972,525
Γαλλία	24 195 769,240	403 565,760
Ιρλανδία	5 386 448,840	9 315,160
Ιταλία	10 316 482,000	213 578,000
Λουξεμβούργο	272 290,000	795,000
Ολλανδία	11 159 021,000	81 791,000
Αυστρία	2 624 492,804	166 149,196
Πορτογαλία	1 891 253,000	9 295,000
Φινλανδία	2 433 595,921	9 120,645
Σουηδία	3 349 545,000	3 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 646 772,479	181 825,521»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 604/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 28ης Μαρτίου 2001
για καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς ορύζης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1667/2000 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1503/96 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2831/98 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 προβλέπει ότι, κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου. Εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή παρέμβασης που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένος κατά ένα ορισμένο ποσοστό ανάλογα εάν αφορά αποφλοιωμένο ή λευκασμένο ρύζι, από τον οποίο αφαιρείται η τιμή κατά την εισαγωγή, εφόσον ο δασμός δεν υπερβαίνει το συντελεστή του κοινού δασμολογίου.
- (2) Δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, οι τιμές cif κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του προϊόντος.

- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1503/96 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού.
- (4) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός· ότι εξακολουθούν επίσης να ισχύουν, εάν δεν διατίθεται καμία τιμή στην πηγή αναφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1503/96 κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που προηγούνται του προσεχούς καθορισμού.
- (5) Για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς.
- (6) Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1503/96 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 189 της 30.7.1996, σ. 71.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 25.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Εισαγωγικοί δασμοί που εφαρμόζονται στο ρύζι και στα θραύσματα ρυζιού

(σε EUR/t)

Κωδικός ΣΟ	Εισαγωγικός δασμός (²)				
	Τρίτες χώρες (εκτός ΑΚΕ και Μπαγκλαντές) (³)	ΑΚΕ (¹) (²) (³)	Μπαγκλαντές (⁴)	Ρύζι Basmati Ινδίας και Πακιστάν (⁵)	Αίγυπτος (⁶)
1006 10 21	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 13	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 15	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 17	208,11	68,50	99,72	0,00	156,09
1006 20 92	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 94	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 96	264,00	88,06	127,66		198,00
1006 20 98	208,11	68,50	99,72	0,00	156,09
1006 30 21	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(⁷)	41,18	(⁷)		96,00

(¹) Για τις εισαγωγές ρυζιού καταγωγής και προελεύσεως κρατών ΑΚΕ, ο εισαγωγικός δασμός εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος που καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1706/98 του Συμβουλίου (ΕΕ L 215 της 1.8.1998, σ. 12) και (ΕΚ) αριθ. 2603/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 351 της 23.12.1997, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε.

(²) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1706/98 οι εισαγωγικοί δασμοί δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού, τα οποία εισάγονται απευθείας στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Reunión.

(³) Ο εισαγωγικός δασμός ρυζιού στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Reunión καθορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95.

(⁴) Για τις εισαγωγές ρυζιού, εκτός των θραυσμάτων ρυζιού (κωδικός ΣΟ 1006 40 00), καταγωγής Μπαγκλαντές, ο εισαγωγικός δασμός εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος που καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 3491/90 του Συμβουλίου (ΕΕ L 337 της 4.12.1990, σ. 1) και (ΕΟΚ) αριθ. 862/91 της Επιτροπής (ΕΕ L 88 της 9.4.1991, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε.

(⁵) Η εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των υπερπόντιων χωρών και εδαφών απαλλάσσεται του εισαγωγικού δασμού σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 263 της 19.9.1991, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

(⁶) Για το αποφλοιωμένο ρύζι της ποικιλίας Basmati, καταγωγής Ινδίας και Πακιστάν, μείωση 250 EUR/t [άρθρο 4α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1503/96, όπως τροποποιήθηκε].

(⁷) Δασμός που καθορίζεται στο κοινό δασμολόγιο.

(⁸) Για τις εισαγωγές ρυζιού καταγωγής και προελεύσεως Αιγύπτου, ο εισαγωγικός δασμός εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος που καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2184/96 του Συμβουλίου (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 1) και (ΕΚ) αριθ. 196/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 31 της 1.2.1997, σ. 53).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Υπολογισμός των εισαγωγικών δασμών στον τομέα του ρυζιού

	Τύπος Paddy	Τύπος Indica		Τύπος Japonica		Θραύσματα
		Αποφλοιωμένο	Λευκασμένο	Αποφλοιωμένο	Λευκασμένο	
1. Εισαγωγικός δασμός (EUR/τόνο)	(¹)	208,11	416,00	264,00	416,00	(¹)
2. Στοιχεία υπολογισμού:						
α) Τιμή cif Arag (EUR/τόνο)	—	328,92	264,48	245,76	267,47	—
β) Τιμή fob (EUR/τόνο)	—	—	—	212,25	233,96	—
γ) Θαλάσσιοι ναύλοι (EUR/τόνο)	—	—	—	33,51	33,51	—
δ) Πηγή	—	USDA και opérateurs	USDA και opérateurs	Opérateurs	Opérateurs	—

(¹) Δασμός που καθορίζεται στο κοινό δασμολόγιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 605/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 28ης Μαρτίου 2001
για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2235/2000 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 518/2001 της Επιτροπής ⁽⁵⁾.

- (2) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 προβλέπει ότι αν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του, ο μέσος όρος των υπολογιζομένων δασμών κατά την εισαγωγή αποκλίνει κατά 5 ευρώ ανά τόνο του καθορισμένου δασμού, επέρχεται αντίστοιχη προσαρμογή. Υπήρξε η εν λόγω απόκλιση. Πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 518/2001,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I και II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 518/2001 αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 29 Μαρτίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Μαρτίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 256 της 10.10.2000, σ. 13.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 76 της 16.3.2001, σ. 26.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται δια ξηράς, ποταμού ή θαλάσσης και προέρχεται από λιμάνια της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας ή της Βαλτικής Θάλασσας (σε EUR/τόνο)	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται αεροπορικώς ή δια θαλάσσης προερχόμενη από άλλα λιμάνια (²) (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	0,00	0,00
	μέσης ποιότητας (¹)	0,00	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά:	0,00	0,00
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά (³)	0,00	0,00
	μέσης ποιότητας	23,95	13,95
	βασικής ποιότητας	49,95	39,95
1002 00 00	Σίκαλη	43,01	33,01
1003 00 10	Κριθάρι που προορίζεται για σπορά	43,01	33,01
1003 00 90	Κριθάρι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (³)	43,01	33,01
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	68,59	58,59
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (³)	68,59	58,59
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	43,01	33,01

(¹) Για το σκληρό σιτάρι που δεν πληροί τις ελάχιστες ποιοτικές προδιαγραφές για το σκληρό σίτο μέσης ποιότητας που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96, ο εφαρμοζόμενος δασμός είναι εκείνος που καθορίζεται για το μαλακό σιτάρι χαμηλής ποιότητας.

(²) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,

— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(³) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 24 ή 8 EUR ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 15.3.2001 έως τις 27.3.2001)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	US barley 2
Τιμή (EUR/τόνο)	129,57	128,76	110,73	93,20	213,50 (**)	203,50 (**)	126,13 (**)
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (EUR/τόνο)	44,98	17,56	9,60	8,49	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες (EUR/τόνο)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

(**) Fob Κόλπος του Μεξικού.

2. Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Rotterdam: 19,51 EUR/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 28,81 EUR/τόνο.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 EUR/τόνο (HRW2)
0,00 EUR/τόνο (SRW2).

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Νοεμβρίου 2000

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ της ναυτιλιακής εταιρείας Ferries Golfo de Vizcaya

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2000) 3931]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/247/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας καλέσει τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα (1) και λαμβάνοντας υπόψη τις εν λόγω παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 1992, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι η Ισπανία είχε θεσπίσει καθεστώς ενισχύσεων υπέρ της ναυτιλιακής εταιρείας Ferries Golfo de Vizcaya (δήλωση προθέσεων της 9ης Ιουλίου 1992). Στις 16 Μαρτίου, στις 13 Απριλίου και στις 19 Απριλίου 1993 υποβλήθηκαν άλλες τρεις καταγγελίες. Με επιστολή της της 1ης Απριλίου 1993, η Ισπανία έστειλε συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή.
- (2) Με επιστολή της της 13ης Οκτωβρίου 1993, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ισπανία την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 93 της συνθήκης (τώρα παράγραφος 2 του άρθρου 88) σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση (υπόθεση C 32/93). Στις 10 Νοεμβρίου 1993 η Ισπανία δήλωσε ότι θα διέκοπτε την ενίσχυση. Η απόφαση της Επιτροπής να κινηθεί τη διαδικα-

σία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (2). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την ενίσχυση. Η Επιτροπή παρέλαβε τις εν λόγω παρατηρήσεις. Οι ισπανικές αρχές εξέδωσαν τα επιχειρηματά τους σε επιστολή τους με ημερομηνία 25 Ιανουαρίου 1994.

- (3) Οι δικηγόροι της Ferries Golfo de Vizcaya πληροφόρησαν την Επιτροπή, στις 27 Μαρτίου 1995, ότι το καθεστώς ενισχύσεων είχε τροποποιηθεί στις 7 Μαρτίου 1995. Στις 7 Ιουνίου 1995 η Επιτροπή αποφάσισε να κλείσει τη διαδικασία, έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν επρόκειτο για ενίσχυση, και κοινοποίησε αυτή την απόφασή της στην ισπανική κυβέρνηση με επιστολή της 11ης Ιουλίου 1995 (3).
- (4) Με την απόφαση που έλαβε στις 28 Ιανουαρίου 1999 σχετικά με την υπόθεση T-14/96, Bretagne Anglettere Irlande (BAI) κατά Επιτροπής (4), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 1995.
- (5) Με βάση την απόφαση του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή αποφάσισε, στις 26 Μαΐου 1999, να διευρύνει τη διαδικασία που είχε κινηθεί το 1993 κατά της συμφωνίας της 9ης Ιουλίου 1992 (αρχική συμφωνία), προκειμένου να συμπεριληφθεί επίσης η συμφωνία μεταξύ του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya και της Ferries Golfo de Vizcaya που συνήφθη στις 7 Μαρτίου 1995 (δεύτερη συμφωνία). Η Επιτροπή κοινοποίησε την απόφασή της στην Ισπανία με επιστολή της 16ης Ιουνίου 1999.

(1) ΕΕ C 70 της 8.3.1994, σ. 5 και ΕΕ αριθ. C 233 της 14.8.1999, σ. 22.

(2) Βλέπε υποσημείωση 1, πρώτο μέρος.

(3) ΕΕ C 321 της 1.12.1995, σ. 4.

(4) Συλ. 1999, II-139.

- (6) Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁵⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση. Η Επιτροπή παρέλαβε τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων και τις διαβίβασε στην Ισπανία, παρέχοντάς της τη δυνατότητα να τις σχολιάσει.
- (7) Οι ισπανικές αρχές παρουσίασαν τα επιχειρήματά τους με επιστολή της 21ης Οκτωβρίου 1999 και διατύπωσαν συμπληρωματικές παρατηρήσεις στις 8 Φεβρουαρίου 2000 και στις 6 Ιουνίου 2000.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (8) Η αρχική συμφωνία μεταξύ του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya και του Υπουργείου Εμπορίου, Κατανάλωσης και Τουρισμού του Περιφερειακού Συμβουλίου της Χώρας των Βάσκων, αφενός, και της Ferries Golfo de Vizcaya, αφετέρου, της 9ης Ιουλίου 1992, αναστάλη και αντικαταστάθηκε από τη συμφωνία μεταξύ του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya και της Ferries Golfo de Vizcaya της 7ης Μαρτίου 1995.

II.1. Αρχική συμφωνία (δήλωση προθέσεων της 9ης Ιουλίου 1992) μεταξύ του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya και των Υπουργείων Εμπορίου, Κατανάλωσης και Τουρισμού της Κυβέρνησης της Χώρας των Βάσκων, αφενός, και της Ferries Golfo de Vizcaya, αφετέρου

- (9) Η συμφωνία που συνήφθη το 1992 από τις αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της χώρας των Βάσκων και τη ναυτιλιακή εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya ⁽⁶⁾ όριζε ότι η τελευταία θα άρχιζε την παροχή τακτικής γραμμής μεταφορών μεταξύ Μπιλμπάο και Portsmouth δύο φορές την εβδομάδα (εξαιρέσει τριών εβδομάδων εκτός των περιόδων αιχμής) και θα εξασφάλιζε ότι κατά την επιλογή του πληρώματος και των υπηρεσιών εστίασης του επί πλοίου θα προτιμούντο πρόσωπα και επιχειρήσεις της περιφέρειας της Vizcaya και της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων. Η συμφωνία όριζε, επίσης, ότι η Ferries Golfo de Vizcaya θα ίδρυε τουριστικά γραφεία σε όλα τα σημεία αγκυροβόλησης των πλοίων της.
- (10) Η συμφωνία προέβλεπε επίσης ότι το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya και η Κυβέρνηση της Χώρας των Βάσκων δεσμεύονταν να αγοράσουν συγκεκριμένο αριθμό δελτίων ταξιδιού από την εταιρεία κατά την περίοδο 1993-1996. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων σκόπευαν να διανείμουν αυτά τα δελτία, τα οποία θα μπορούσαν να ανταλλαχθούν με εισιτήρια εντός του ίδιου μήνα, σε άτομα που ανήκαν σε μειονεκτούσες ομάδες, στο πλαίσιο μιας πολιτιστικής και κοινωνικής πολιτικής. Συνολικά, η δέσμευση των αρχών της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ανερχόταν σε 911 800 000 ισπανικές πεσέτες που αντιστοιχούσαν σε 26 000 δελτία ταξιδιού για την περίοδο από τον Μάρτιο του 1993 έως τον Μάρτιο του 1996. Οι βασικές αρχές δεσμεύθηκαν να καταβάλουν το αντίτιμο των δελτίων ακόμη και στην περίπτωση μη διεξαγωγής των δρομολογίων για λόγους για τους οποίους δεν ευθυνόταν η εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya.

- (11) Στη συμφωνία καθορίζονταν επίσης ότι, αν τα αποτελέσματα από την εκμετάλλευση της υπηρεσίας ήταν θετικά, το αντίστοιχο ποσό θα αφαιρείτο από τις μηνιαίες πληρωμές που θα κατέβαλαν οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων. Αντιθέτως, σε περίπτωση αρνητικών αποτελεσμάτων, οι εν λόγω αρχές δεσμεύονταν να καταβάλουν στη Ferries Golfo de Vizcaya τη διαφορά μεταξύ των επιμέρους ποσών που είχαν καταβληθεί και της συνολικής αξίας της συνολικού συμφωνημένου ποσού.
- (12) Ως συνέπεια της κίνησης της διαδικασίας, η αρχική συμφωνία αναστάλη και ζητήθηκε από τη Ferries Golfo de Vizcaya να καταρτίσει προσωρινή κατάσταση των ποσών που είχε λάβει, συμπεριλαμβανομένων των τόκων. Στις 7 Μαρτίου 1995 το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya συνήψε νέα συμφωνία με τη Ferries Golfo de Vizcaya.

II.2. Συμφωνία μεταξύ του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya και της Ferries Golfo de Vizcaya, της 7ης Μαρτίου 1995

- (13) Η δεύτερη συμφωνία, που κάλυπτε περίοδο τεσσάρων ετών (από τον Ιανουάριο του 1995 έως τον Δεκέμβριο του 1998), όριζε ότι η επιχείρηση Ferries Golfo de Vizcaya θα διατηρούσε και θα προωθούσε τακτική γραμμή μεταφορών μεταξύ Μπιλμπάο και Portsmouth δύο φορές την εβδομάδα (εξαιρέσει τριών εβδομάδων εκτός των περιόδων αιχμής) χρησιμοποιώντας μεικτό πλήρωμα από την Ισπανία και τη Μεγάλη Βρετανία και προμηθευόμενη αγαθά και υπηρεσίες προέλευσης από τις δύο αυτές χώρες.
- (14) Η συμφωνία προέβλεπε επίσης ότι το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya θα αγόραζε συγκεκριμένο αριθμό δελτίων ταξιδιού από την επιχείρηση και θα τα διένειμε στις πλέον μειονεκτούσες ομάδες προκειμένου να τους παράσχει τη δυνατότητα να ταξιδέψουν στο εξωτερικό. Τα δελτία θα μπορούσαν να ανταλλαχθούν με εισιτήρια, ακόμη και εκτός της χρονικής περιόδου που είχε καθοριστεί αρχικά, αλλά μόνο εκτός των περιόδων αιχμής και εφόσον θα υπήρχαν κενές θέσεις επιβατών. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεσμεύθηκαν να αγοράσουν συνολικά 46 500 δελτία από τον Ιανουάριο του 1995 έως τον Δεκέμβριο του 1998, συνολικής αξίας 985 500 000 ισπανικών πεσέτων. Ο υπολογισμός της τιμής βασίστηκε στην προβλεφθείσα εμπορική αξία των εισιτηρίων αυτών εκτός των περιόδων αιχμής τα έτη ισχύος της συμφωνίας. Στην τιμή αυτή έγινε έκπτωση, λαμβανομένης υπόψη της μακροπρόθεσμης δέσμευσης αγοράς που είχε αναλάβει το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya.

II.3. Επιχειρηματολογία για την κίνηση της διαδικασίας

- (15) Στις 29 Σεπτεμβρίου 1993 η Επιτροπή θεώρησε ότι η πρώτη συμφωνία συνιστούσε ενίσχυση, επειδή η συγκεκριμένη ναυτιλιακή εταιρεία λάμβανε χρηματοδότηση από τις αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων υπό όρους που δεν είναι οι συνήθεις στην αγορά και επειδή η συμφωνία καταργούσε τη συνιστώσα του εμπορικού κινδύνου για τη Ferries Golfo de Vizcaya. Επισημάνθηκαν τα τέσσερα σημεία που ακολουθούν:

- a) το γεγονός ότι οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων είχαν συμφωνήσει να αγοράσουν συγκεκριμένο αριθμό δελτίων ταξιδιού για περίοδο τριών ετών, αντί να τα αγοράσουν ανάλογα με τις ανάγκες

⁽⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 1, δεύτερο μέρος.

⁽⁶⁾ Η εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya ήταν θυγατρική της βρετανικής εταιρείας P & O European Ferries Ltd και της ισπανικής Vapores Suardiaz SA. Από το 1994, η Ferries Golfo de Vizcaya ανήκει κατά 100 % στην P & O European Ferries.

- β) το γεγονός ότι εγγυόνταν για τα εν λόγω δελτία υψηλότερη τιμή από τη συμφωνημένη εμπορική αξία·
- γ) το γεγονός ότι οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων είχαν δεσμευθεί να καταβάλουν το αντίτιμο των συγκεκριμένων δελτίων ακόμη και σε περίπτωση μη διεξαγωγής των δρομολογίων ή παρέκκλισης τους σε άλλους λιμένες για λόγους για τους οποίους δεν θα ευθυνόταν η Ferries Golfo de Vizcaya·
- δ) το γεγονός ότι είχαν δεσμευτεί να καλύψουν τις ζημιές της εταιρείας.
- (16) Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι το καθεστώς ενίσχυσεων δεν μπορούσε να υπαχθεί σε καμία από τις κατηγορίες εξαιρέσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 92 (τώρα άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3) της συνθήκης.
- (17) Όσον αφορά τη δεύτερη συμφωνία, με βάση την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Ιανουαρίου 1999, η Επιτροπή, στην απόφασή της της 26ης Μαΐου 1999 περί της διέυρυνσης της διαδικασίας, θεώρησε ότι η εν λόγω συμφωνία επίσης εμπίπτει στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1).
- (18) Η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεν είχαν αποδείξει ότι χρειάζονταν περισσότερα δελτία ταξιδιού στο πλαίσιο της δεύτερης συμφωνίας από ό,τι σε εκείνο της αρχικής (46 000 έναντι 26 000). Η Επιτροπή υπέθεσε ότι ο αριθμός των δελτίων είχε αυξηθεί τεχνητά για να αντισταθμιστεί η μείωση της τιμής των δελτίων, προκειμένου να διατηρηθεί η κρατική οικονομική συμβολή στο επίπεδο που είχε συμφωνηθεί αρχικώς, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συμφωνία δεν αποτελούσε συνήθη εμπορική συναλλαγή. Τόνισε επίσης ότι ο αριθμός των δελτίων που πραγματικά διανεμήθηκαν από τις αρχές δεν αντιστοιχούσε ούτε κατά προσέγγιση στον αριθμό των δελτίων που είχαν προαγορασθεί. Προσέθεσε ότι το γεγονός ότι είχε δοθεί άδεια στην εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya να κρατήσει τα ποσά που είχε λάβει βάσει της πρώτης συμφωνίας έως τη θέση σε ισχύ της δεύτερης αποτελεί ακόμη ένα τεκμήριο του μη εμπορικού χαρακτήρα της συμφωνίας.
- (19) Επιπλέον, η Επιτροπή δήλωσε ότι η χορηγούμενη από τις αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ενίσχυση στην εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να οδηγήσει σε στρέβλωση του ανταγωνισμού, καθώς η εν λόγω εταιρεία παρείχε υπηρεσίες μεταξύ δύο κρατών μελών και ανταγωνιζόταν με άλλους κοινοτικούς φορείς εκμετάλλευσης. Τέλος, επισήμανε ότι, κατά την κρίση της, το εν λόγω καθεστώς δεν μπορούσε, καταρχήν, να συμπεριληφθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 (τώρα άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3) της συνθήκης.
- III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ**
- (20) Αφού κινήθηκε η διαδικασία, παρελήφθησαν οι παρατηρήσεις της εταιρείας Ferries Golfo de Vizcaya, δικαιούχου της ενίσχυσης, υπέρ των δύο συμφωνιών, και της εταιρείας Brittany Ferries, ανταγωνίστριας επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τη ναυτιλιακή γραμμή μεταξύ Πλύμουθ και Σανταντέρ, κατά των συμφωνιών. Η Ένωση Συνταξιούχων Εκπομπών του Εμφύλιου Πολέμου, καθώς και η «Automobile Association Services» εξέδηλωσαν την υποστήριξή τους για την πρώτη συμφωνία.
- (21) Κατωτέρω παρατίθενται οι παρατηρήσεις σχετικά με την πρώτη συμφωνία.
- Brittany Ferries*
- (22) Η Brittany Ferries υποστήριξε ότι η συμφωνία του 1995 δεν αποτελούσε συνήθη εμπορική συναλλαγή και ότι η ενίσχυση είχε επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.
- (23) Επιπλέον της υποστήριξης της ανάλυσης της Επιτροπής, που παρουσιάστηκε κατά την έναρξη της διαδικασίας, επισήμανε τις ακόλουθες ιδιαιτερότητες της συμφωνίας, οι οποίες αποτελούν σαφή ένδειξη ότι δεν πρόκειται για συνήθη εμπορική συναλλαγή:
- α) την άνιση κατανομή της αγοράς δελτίων μεταξύ των διαφόρων μηνών και ετών·
 - β) τη διάταξη ότι θα αναθεωρούνταν οι τιμές μόνο σε περίπτωση αλλαγής του πλοίου που χρησιμοποιούσε η Ferries Golfo de Vizcaya·
 - γ) το γεγονός ότι οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεν ήταν υποχρεωμένες να αλλάξουν τα αγορασθέντα δελτία ταξιδιού με εισιτήρια·
 - δ) τους όρους σχετικά με την εθνικότητα του πληρώματος και την τακτικότητα παροχής της υπηρεσίας.
- (24) Η Brittany Ferries ισχυρίστηκε επίσης ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση δεν μπορούσε να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 (τώρα άρθρο 87) της συνθήκης.
- Ferries Golfo de Vizcaya*
- (25) Αντιθέτως, η εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya υποστήριξε ότι η συμφωνία του 1995 είχε εμπορικό χαρακτήρα και δεν συνιστούσε ενίσχυση. Δήλωσε ότι η προαγορά μεγάλου αριθμού εισιτηρίων από το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya σε χαμηλότερη τιμή λόγω της ποσότητας ουδώς διέφερε από την πρακτική των επιχειρήσεων που αγοράζουν πολλά τουριστικά εισιτήρια. Ως λόγους για την αύξηση του αριθμού δελτίων ανέφερε:
- α) την έκπτωση στην τιμή·
 - β) τις προσδοκίες του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya βάσει της εμπειρίας που είχε αποκτήσει από τη συμμετοχή της στο πρόγραμμα Inserzo το οποίο εφαρμόστηκε σε εθνικό επίπεδο· και
 - γ) το γεγονός ότι είχε ήδη καταρτιστεί ο προϋπολογισμός της.
- Όσον αφορά τη μη πλήρη ανταλλαγή των δελτίων, η ναυτιλιακή εταιρεία τόνισε ότι η διαδικασία δεν είχε ολοκληρωθεί ακόμη και ότι θα συνεχιζόταν (στη συμφωνία ορίζεται ότι τα δελτία είναι δυνατόν να ανταλλαχθούν και εκτός της περιόδου που καλύπτει η συμφωνία).

- (26) Από την άλλη πλευρά, η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίστηκε ότι η κράτηση των ποσών που έπρεπε να επιστραφούν μετά την κατάργηση της συμφωνίας του 1992 δεν παρείχε κανένα οικονομικό όφελος, εφόσον αυτά είχαν καταβληθεί εντόκως.
- (27) Η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίστηκε επίσης ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή θεωρούσε ότι η συμφωνία του 1995 δεν αποτελούσε θεμιτή εμπορική συναλλαγή αλλά κρατική ενίσχυση, η εν λόγω ενίσχυση θα έπρεπε να εγκριθεί.
- (28) Όσον αφορά το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης (ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα), η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει, το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya είχε απευθυνθεί σε άλλους φορείς παροχής υπηρεσιών διεθνών μεταφορών, προκειμένου να διαπιστώσει εάν ενδιαιφέρονταν για την εκμετάλλευση της υπηρεσίας.
- (29) Ως προς το άρθρο 87 παραγράφου 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, η Ferries Golfo de Vizcaya επισημαίνει ότι η ενίσχυση θα πρέπει να γίνει αποδεκτή, διότι συντελεί στην ώθηση της ανάπτυξης της Vizcaya χωρίς να αλλοιώνει τις συνθήκες ανταγωνισμού. Η εταιρεία ισχυρίζεται ότι «η εκμετάλλευση της Ferries Golfo de Vizcaya διπλασίασε το μέγεθος της αγοράς υπηρεσιών μεταφορών μεταξύ της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου χωρίς καμία αρνητική επίπτωση για τη Brittany Ferries.»
- (30) Τέλος, η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίστηκε ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή θεωρούσε ότι η συμφωνία του 1995 συνιστούσε κρατική ενίσχυση που δεν ήταν δυνατόν να εγκρίνει, η Επιτροπή δεν έπρεπε να διατάξει την επιστροφή της, εφόσον όταν είχε χορηγηθεί η ενίσχυση, είχε χορηγηθεί νομίμως. Δηλώνει ότι η συμφωνία του 1995 κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε μόνο μετά από την ευνοϊκή απόφαση της Επιτροπής της 7ης Ιουνίου 1995.
- (31) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δήλωσαν ότι, όταν συνήψαν τη συμφωνία του 1992 με την εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya (την αρχική συμφωνία, που ακυρώθηκε), είχαν προσπαθήσει να επιτύχουν δύο στόχους. Αφενός, ενήργησαν ως ιδιωτικός επενδυτής που παρέχει χρηματοδότηση σε επιχείρηση και προσδοκεί την απόδοση της επένδυσής του. Επεσήμαναν ότι είχαν επιλέξει εταιρεία φερέγγυα και ότι η συμφωνία τους με τη Ferries Golfo de Vizcaya περιελάμβανε ρήτρα βάσει της οποίας είχαν το δικαίωμα να λαμβάνουν το 10 % των κερδών της εταιρείας μετά τα τρία πρώτα χρόνια εκμετάλλευσής. Αφετέρου, αποσκοπούσαν στην προώθηση των συναλλαγών και του τουρισμού και στη συμβολή στην περιφερειακή ανάπτυξη της Χώρας των Βάσκων. Κατά τη γνώμη τους, η συμμετοχή των αρχών το Περιφερειακό Συμβούλιο της Χώρας των Βάσκων στη συμφωνία δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1) της συνθήκης. Ωστόσο, ισχυρίστηκαν ότι, ακόμη και αν εθεωρείτο ότι όντως ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής αυτής της παραγράφου, η ενίσχυση θα ήταν δυνατόν να θεωρηθεί εξαιρεση σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 3) της συνθήκης.
- (32) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ανέφεραν επίσης ότι δεν υπήρχε κανένα στοιχείο ενίσχυσης στη συμφωνία του 1995 με τη Ferries Golfo de Vizcaya, η οποία αποσκοπούσε στην ικανοποίηση των θεμιτών αναγκών παροχής επιδοτούμενων ταξιδιών σε άτομα της τρίτης ηλικίας από τη Vizcaya και στη διευκόλυνση της πρόσβασης στις μεταφορές στα άτομα και τους οργανισμούς της περιοχής Vizcaya.
- (33) Όσον αφορά το πρώτο σημείο, διευκρίνισαν ότι από το 1988 το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya συμμετείχε στο εθνικό πρόγραμμα επιδοτούμενων ταξιδιών Inserso, αλλά αποφάσισε να λύσει τη συμφωνία συμμετοχής στο Inserso το 1993, στην πράξη το 1995, δεδομένων των προβλημάτων που είχαν δημιουργηθεί στην εφαρμογή του προγράμματος. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων εξήγησαν ότι είχαν διακόψει τη συμμετοχή τους στο Inserso λόγω του τρόπου με τον οποίο είχαν διανεμηθεί οι θέσεις και του περιορισμένου αριθμού προορισμών. Σε αντικατάσταση του προγράμματος Inserso, το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya συνέστησε το 1996 δικό του πρόγραμμα ταξιδιών, το «Adineko». Το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya δήλωσε πως ο υπολογισμός του απαιτούμενου αριθμού δελτίων είχε βασισθεί στα δεδομένα του προγράμματος Inserso και επεσήμανε ότι η περιορισμένη επιτυχία του Adineko δεν είχε καμία σχέση με τη θεμιτή ανάγκη σύναψης της συμφωνίας. Το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya τόνισε επίσης ότι θα συνέχιζε να εφαρμόζει τη συμφωνία και έπειτα από την ημερομηνία λήξης της, εφόσον δεν υπήρχε περιορισμός ως προς την περίοδο ανταλλαγής των δελτίων.
- (34) Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων επεσήμαναν την υποχρέωσή τους να ενισχύσουν τα άτομα τα οποία, για οικονομικούς ή κοινωνικούς λόγους, χρειαζόνταν ειδικούς όρους για να ταξιδέψουν. Στην πράξη τα δελτία ταξιδιού διανεμήθηκαν σε ευρύ φάσμα ατόμων και οργανισμών (π.χ. τοπικές αρχές, ενώσεις, σχολές επαγγελματικής κατάρτισης και πανεπιστήμια).
- (35) Επίσης, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ισχυρίστηκαν ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή θεωρούσε ότι η συμφωνία του 1995 συνιστούσε κρατική ενίσχυση, η ενίσχυση αυτή έπρεπε να εγκριθεί, επειδή η εν λόγω συμφωνία διευκόλυνε την οικονομική ανάπτυξη της ιστορικής περιοχής της Vizcaya, άρα πληρούνταν οι διατάξεις του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, ή επειδή αποσκοπούσε στην επίτευξη κοινωνικών στόχων, άρα πληρούνταν οι διατάξεις του ίδιου άρθρου παράγραφος 2 στοιχείο α), ή και για τους δύο λόγους.
- (36) Απιολογώντας το πρώτο τους επιχείρημα, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων εξήγησαν ότι, στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η Vizcaya αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Το Περιφερειακό Συμβούλιο της περιφέρειας αυτής αποφάσισε να προωθήσει μια υπηρεσία μεταφορών μεταξύ Μπιλμπάο και Portsmouth προκειμένου να τονώσει τους οικονομικούς κλάδους της περιοχής που συνδέονται με τον τουρισμό. Το Περιφερειακό Συμβούλιο ανέθεσε στην KPMG τη διεξαγωγή μελέτης σκοπιμότητας και αποφάσισε να αγοράζει δελτία ταξιδιού για να επιτύχει τακτικές και υψηλής ποιότητας συνδυασμένες υπηρεσίες μεταφορών.

(37) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων χαρακτήρισαν τη συμβολή τους ενίσχυση επένδυσης και όχι ενίσχυση της λειτουργίας. Διευκρίνισαν ότι επεδίωξαν την ελάχιστη συνεισφορά στο κόστος της αρχικής επένδυσης της Ferries Golfo de Vizcaya και ότι, όταν ακυρώθηκε το σύστημα παροχής δελτίων του 1992, το Περιφερειακό Συμβούλιο εξέτασε το ενδεχόμενο να συνάψει νέα συμφωνία με τη Ferries Golfo de Vizcaya, προκειμένου να τηρήσει τη δέσμευσή του να συμβάλει στο κόστος της αρχικής επένδυσης της υπηρεσίας μεταφορών. Επεσήμαναν επίσης ότι η ενίσχυση δεν ήταν συνδεδεμένη με τις ετήσιες δαπάνες της Ferries Golfo de Vizcaya και ότι η υπηρεσία ήταν βιώσιμη.

(38) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι οποιοδήποτε υποθετικό στοιχείο κρατικής ενίσχυσης μπορούσε να παρατηρήσει η Επιτροπή στη συμφωνία του 1995 έπρεπε να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση των επενδύσεων στη Vizcaya χορηγούμενη ad hoc (7) (...) ως ουσιαστικό μέρος της πολιτικής του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya για την ανάπτυξη της οικονομίας της περιοχής. Κατά τη γνώμη τους, η «ενίσχυση» πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, αφού:

α) είναι κατά πολύ χαμηλότερη από το μέγιστο επίπεδο της κρατικής ενίσχυσης που εγκρίθηκε για τη Vizcaya το 1995 (το ποσό που καταβάλλει το Περιφερειακό Συμβούλιο της περιοχής ισοδυναμεί σχεδόν με το 6,7 % του επενδυτικού κόστους της Ferries Golfo de Vizcaya για την υπηρεσία).

β) η ενίσχυση συνέβαλλε στην οικονομική ανάπτυξη της Vizcaya (ισχυρίστηκαν ότι μέχρι εκείνη τη στιγμή η εν λόγω υπηρεσία είχε δημιουργήσει 706 θέσεις εργασίας στη Vizcaya και στη Χώρα των Βάσκων).

γ) η ενίσχυση ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας (η Επιτροπή προωθεί τις ακτοπολικές μεταφορές και συγχρηματοδοτεί έργα μεταφορών στο πλαίσιο της περιφερειακής της πολιτικής) και

δ) το καθεστώς δεν είχε αρνητικές επιπτώσεις στις συναλλαγές και τον ανταγωνισμό (το Περιφερειακό Συμβούλιο της περιοχής απευθύνθηκε σε όλους τους φορείς παροχής τέτοιων υπηρεσιών που ενδεχομένως να ενδιαφέρονταν για την υπηρεσία ή οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ισχυρίστηκαν ότι η υπηρεσία Μπιλμπάο/Portsmouth δεν είχε οδηγήσει σε μείωση της δραστηριότητας της γραμμής Σανταντέρ/Πλύμουθ, την οποία εκμεταλλεύονταν η Brittany Ferries).

(39) Ως προς το δεύτερο επιχείρημα, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων επεσήμαναν ότι στο άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης (ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα) συνιστά εναλλακτική νομική βάση για την έγκριση οποιοδήποτε στοιχείου κρατικών ενισχύσεων θα μπορούσε ενδεχομένως να παρατηρήσει η Επιτροπή στη συμφωνία του 1995. Δήλωσαν ότι τα δελτία που είχαν αγοράσει διανεμήθηκαν στους πολίτες που τα

είχαν ζητήσει, βάσει συγκεκριμένων κοινωνικών προγραμμάτων του Περιφερειακού Συμβουλίου της περιοχής. Επιπλέον, εξήγησαν ότι η συμφωνία δεν συνιστούσε διακριτική μεταχείριση εις βάρος άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών μεταφοράς, εφόσον κανένας άλλος φορέας παροχής αυτών των υπηρεσιών δεν είχε εκφράσει ενδιαφέρον για την εκμετάλλευση της υπηρεσίας Μπιλμπάο/Portsmouth. Επίσης επεσήμαναν ότι η μελέτη σκοπιμότητας της KPMG είχε αποσταλεί σε όλους τους φορείς που πιθανώς να ενδιαφέρονταν για την υπηρεσία και ότι διατήρησαν επαφή μαζί τους κατά την περίοδο 1989-1991.

(40) Τέλος, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ισχυρίστηκαν ότι σε περίπτωση που, παρά τα επιχειρήματά τους, η Επιτροπή θεωρούσε ότι η συμφωνία του 1995 συνιστούσε κρατική ενίσχυση που δεν είναι δυνατόν να εγκριθεί, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να διατάξει την επιστροφή των χρημάτων, εφόσον κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο με τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της θεμιτής προσδοκίας. Επέμειναν στο γεγονός ότι η συμφωνία του 1995 είχε εφαρμοσθεί τότε νομίμως.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

V.1. Νομική βάση της αξιολόγησης

(41) Η μόνη συμφωνία που εκτελέστηκε πλήρως —η δεύτερη, που συνήφθη στις 7 Μαρτίου 1995— ίσχυε για τη χρονική περίοδο 1995-1998. Συνήφθη όταν ίσχυαν οι «Προσανατολισμοί για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων προς τις κοινοτικές εταιρείες θαλασσιών μεταφορών» της 3ης Αυγούστου 1989 (8). Οι προσανατολισμοί αυτοί αναθεωρήθηκαν το 1997, λόγω της δημοσίευσης των «κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές» της 5ης Ιουλίου 1997 (9).

V.2. Ύπαρξη και συμβατότητα της ενίσχυσης

V.2.1. Ύπαρξη της ενίσχυσης

(42) Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1) απαγορεύει τη χορήγηση ενισχύσεων με κρατικού πόρους που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές.

(43) Η πρώτη συμφωνία που συνήφθη μεταξύ των αρχών της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων και της Ferries Golfo de Vizcaya ακυρώθηκε και τα ποσά που είχε λάβει η Ferries Golfo de Vizcaya επιστράφηκαν. Γι' αυτό, η υπόθεση είναι πλέον άνευ αντικειμένου.

(44) Όσον αφορά τη δεύτερη συμφωνία, η Επιτροπή φρονεί ότι εμπίπτει στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1).

(7) Επικαλούνταν την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1994 στις υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92, Ισπανία εναντίον Επιτροπής (Συλ. 1994, I-4103).

(8) Παράρτημα 1 των δημοσιονομικών και φορολογικών μέτρων σχετικά με τις θαλάσσιες μεταφορές με τη χρήση πλοίων που έχουν νηολογηθεί στην Κοινότητα, SEC(89) 921 τελικό.

(9) ΕΕ C 205 της 5.7.1997, σ. 5.

(45) Καταρχήν θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι, στην απόφασή του της 28ης Ιανουαρίου 1999 σε αυτήν την υπόθεση, το Πρωτοδικείο είχε δηλώσει ότι «ένα κρατικό μέτρο υπέρ μιας επιχείρησης με τη μορφή συμφωνίας αγοράς δελτίων ταξιδιού δεν μπορεί να εξαιρεθεί εκ των προτέρων από την έννοια της κρατικής ενίσχυσης του άρθρου 92 της συνθήκης, απλώς και μόνο για το γεγονός ότι τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύονται να παρέχουν αμοιβαίες υπηρεσίες» (αιτιολογική σκέψη 71). Προκειμένου να διασαφηνιστεί αν η συμφωνία του 1995 εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1), θα πρέπει να εξετασθεί αν αποτελεί «συνήθη εμπορική συναλλαγή» (βλέπε π.χ. αιτιολογική σκέψη 75 της απόφασης του Πρωτοδικείου).

(46) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων ισχυρίστηκαν ότι ο αριθμός των δελτίων ταξιδιού που είχε καθοριστεί στη συμφωνία (15 000 το 1995 και το 1996, 9 000 το 1997 και 7 500 το 1998) είχε υπολογιστεί βάσει του ετήσιου αριθμού δικαιούχων του προγράμματος Inserso στη Vizcaya (στην πράξη περίπου 15 000), ήτοι του προγράμματος που ήθελαν να καταργήσουν και να αντικαταστήσουν με δικό τους (το πρόγραμμα Adineko).

(47) Βάσει των στοιχείων που ελήφθησαν, η Επιτροπή εκτιμά ότι ο συνολικός αριθμός δελτίων ταξιδιού που αγόρασε το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya δεν ορίστηκε με βάση τις πραγματικές της ανάγκες και ότι η δεύτερη συμφωνία δεν αποτελεί συνήθη εμπορική συναλλαγή, αλλά συνήθη με στόχο τη διατήρηση της ενίσχυσης της πρώτης συμφωνίας στα αρχικά της επίπεδα, όπως αποδεικνύεται στη συνέχεια.

V.2.1.1. Επιδοτούμενα ταξίδια

(48) Δεν είναι δυνατόν να διατυπωθεί ο ισχυρισμός ότι οι ανάγκες του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya είχαν υπολογιστεί βάσει των αριθμητικών στοιχείων του Inserso (περίπου 15 000 δικαιούχοι ετησίως στη Vizcaya), όπως παρουσιάζεται στη συνέχεια.

(49) Το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya αποφάσισε να αγοράσει 15 000 δελτία ταξιδιού από τη Ferries Golfo de Vizcaya το 1995, όταν ακόμη συμμετείχε στο πρόγραμμα Inserso, από τα οποία ισχυρίστηκε ότι το 1995 ωφελήθηκαν περίπου 15 000 άτομα στη Vizcaya. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεν εξήγησαν τον λόγο για τον οποίον οι ανάγκες της Vizcaya διπλασιάστηκαν εκείνον τον χρόνο. Ούτε εξήγησαν γιατί το πρόγραμμα διένειμε μόνο 9 000 και 7 500 δελτία ταξιδιού το 1997 και το 1998 (αντί για 15 000). Όταν το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya αποφάσισε να αναλάβει τη δέσμευση για την αγορά αυτού του αριθμού δελτίων ταξιδιού, δεν γνώριζε ότι το πρόγραμμα Inserso θα συνέχιζε να εφαρμόζεται στους κατοίκους της περιοχής⁽¹⁰⁾ και ότι το δικό τους πρόγραμμα δεν θα ήταν επιτυχές. Οι βασικές αρχές δεν εξήγησαν επίσης γιατί ο αριθμός των δελτίων ταξιδιού που είχαν αγοραστεί διέφερε σημαντικά, ανάλογα με τον μήνα (π.χ. τον Ιανουάριο του 1995 αγοράστηκαν 750, έναντι 3 000 τον Φεβρουάριο του ίδιου έτους).

(50) Το πρόγραμμα του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya, το Adineko, δεν εγκρίθηκε παρά μόνο το 1996, συνεπώς είναι μεταγενέστερο της σύναψης της συμφωνίας του 1995. Από την άλλη πλευρά, από τις πληροφορίες που παρέχουν οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων συνάγεται ότι το εν λόγω πρόγραμμα —το οποίο αποσκοπούσε να αντικαταστήσει το Inserso και να χρησιμοποιήσει τα δελτία ταξιδιού που είχε αγοράσει το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya— παρέχει μόνο έναν πολύ περιορισμένο αριθμό ταξιδιών στην Αγγλία: 2 132 το 1996 (ήτοι ένα 14 % του συνόλου των δελτίων που αγοράστηκαν εκείνον τον χρόνο), 1 000 το 1997 (11 %), 400 το 1998 (5 %): συνολικά 3 532.

V.2.1.2. Πρόσβαση του πληθυσμού και των οργανισμών της Vizcaya στις μεταφορές

(51) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεν παρέχουν ενημέρωση σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού των αναγκών της άλλης συνιστώσας του προγράμματος (εκείνης που αποσκοπούσε στη διευκόλυνση της πρόσβασης του πληθυσμού και των οργανισμών της Vizcaya στις μεταφορές, η οποία είναι διαφορετική από τη συνιστώσα των πακέτων διακοπών που χορηγούνταν στο πλαίσιο των προγραμμάτων Inserso ή Adineko). Στην πράξη, σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές, μεταξύ 1995 και 1998 διανεμήθηκαν 12 520 δελτία ταξιδιού στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος.

(52) Από την άλλη πλευρά, η συμφωνία περιέχει διάφορες διατάξεις που δεν είναι συνήθεις σε εμπορικές συμφωνίες αγοράς δελτίων ταξιδιού, όπως επί παραδείγματι:

α) η συμφωνία προσδιορίζει τον εβδομαδιαίο και τον ετήσιο αριθμό ταξιδιών που πρέπει να πραγματοποιήσει η Ferries Golfo de Vizcaya και επισημαίνει τις ημέρες κατά τις οποίες θα πρέπει να λειτουργούν τα πλοία (βλέπε άρθρο 3β της συμφωνίας)⁽¹¹⁾· η συμφωνία καθορίζει επίσης ότι θα είναι απαραίτητη η συναίνεση του Περιφερειακού Συμβουλίου της Vizcaya σε περίπτωση που η Ferries Golfo de Vizcaya θελήσει να αλλάξει το πλοίο που παρέχει την υπηρεσία (βλέπε άρθρο 1 — το άρθρο 3α προσδιορίζει τις ψυχαγωγικές δραστηριότητες που θα πρέπει να παρέχονται επί του πλοίου)·

β) σύμφωνα με το άρθρο 3α της συμφωνίας, επιβάλλονται συγκεκριμένοι όροι, όπως η εθνικότητα του πληρώματος ή η προέλευση των αγαθών και των υπηρεσιών.

(53) Από τα παραπάνω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αγορά των δελτίων ταξιδιού από τη Ferries Golfo de Vizcaya βάσει της δεύτερης συμφωνίας δεν αντιστοιχούσε στις πραγματικές απαιτήσεις κοινωνικού χαρακτήρα που επικαλούνται οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων, ούτε αποτελεί συνήθη εμπορική συναλλαγή, αλλά μάλλον ενίσχυση προς την εν λόγω ναυτιλιακή εταιρεία. Το γεγονός ότι τα ποσά που χορηγήθηκαν βάσει της πρώτης και της δεύτερης συμφωνίας είναι παρόμοια⁽¹²⁾ ενισχύει αυτό το συμπέρασμα. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων κατήρτισαν ένα δεύτερο πρόγραμμα, το οποίο επέτρεπε στην εν λόγω ναυτιλιακή εταιρεία να διατηρήσει το επίπεδο ενίσχυσης που της είχαν υποσχεθεί το 1992.

⁽¹⁰⁾ Παρότι το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya διέκοψε τη συμμετοχή στο πρόγραμμα.

⁽¹¹⁾ Η Ferries Golfo de Vizcaya μπορεί να τροποποιήσει τον προγραμματισμό των υπηρεσιών της για εμπορικούς λόγους μόνον αφού τον κοινοποιήσει στο Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya.

⁽¹²⁾ 911 800 000 πεσέτες βάσει της πρώτης συμφωνίας και 985 500 000 πεσέτες βάσει της δεύτερης.

- (54) Τέλος, τα ποσά που χορηγήθηκαν από το Περιφερειακό Συμβούλιο της Vizcaya στη Ferries Golfo de Vizcaya κατά πάσα πιθανότητα επηρέαζαν τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και νόθευαν τον ανταγωνισμό, εφόσον η εταιρεία λειτουργεί μεταξύ δύο κρατών μελών (του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ισπανίας) και ανταγωνίζεται άλλους κοινοτικούς φορείς παροχής τέτοιων υπηρεσιών. Οι διεθνείς «υπηρεσίες θαλασσιών» μεταφορών έχουν ελευθερωθεί εδώ και πολύ καιρό [βλέπε, ιδίως, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών θαλασσιών μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών⁽¹³⁾]. Η Ferries Golfo de Vizcaya ανταγωνίζεται άμεσα τουλάχιστον μία άλλη εταιρεία, τη Brittany Ferries, η οποία παρέχει τις υπηρεσίες της μεταξύ του Πλύμουθ, στο Ηνωμένο Βασίλειο, και τον Σανταντέρ, στην Ισπανία. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να επισημανθεί ότι η μητρική επιχείρηση της Ferries Golfo de Vizcaya, η P & O, λειτουργεί και ανταγωνίζεται άλλους κοινοτικούς φορείς παροχής τέτοιων υπηρεσιών σε διάφορες άλλες ενδοκοινοτικές διαδρομές. Το γεγονός ότι η μεταφορά επιβατών από τη Brittany Ferries αυξήθηκε κατά την υπό εξέταση περίοδο δεν σημαίνει ότι οι ενισχύσεις δεν νόθευαν τον ανταγωνισμό, εφόσον η εν λόγω αύξηση πιθανόν να ήταν μεγαλύτερη, αν δεν υπήρχαν αυτές οι ενισχύσεις.
- (55) Σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Ιανουαρίου 1999, «εφόσον τα δελτία ταξιδιού που έχουν αγοραστεί από τις ισπανικές αρχές μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο εκτός των περιόδων αιχμής, η αυξημένη παροχή υπηρεσιών της επιχείρησης δεν συνεπάγεται, καταρχήν, σημαντικές πρόσθετες δαπάνες για αυτήν και, κατά συνέπεια, οι επιπτώσεις της νέας συμφωνίας στον ανταγωνισμό και στις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές είναι ίδιες με εκείνες που θα μπορούσε να έχει η συμφωνία του 1992. Θα πρέπει να θυμηθούμε ότι, σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομολογία, το σχετικά χαμηλό ποσό μιας ενίσχυσης ή το σχετικά μικρό μέγεθος της δικαιούχου επιχείρησης δεν αποκλείουν εκ των προτέρων την πιθανότητα να επηρεασθούν οι μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές» (αιτιολογικές σκέψεις 76 και 77).
- V.2.2. Άρθρο 92 (τώρα άρθρο 87) παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ
- (56) Κατ' εξαίρεση της απαγόρευσης που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 1), στις παραγράφους 2 και 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι ορισμένοι τύποι ενισχύσεων συμβιβάζονται ή δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή φρονεί ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής καμίας των εξαιρέσεων των εν λόγω παραγράφων.
- (57) Το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχεία β και γ) [τώρα άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)], που αφορούν φυσικές καταστροφές και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σαφώς δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση.
- (58) Το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο α) [τώρα άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α)] ορίζει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι «ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές, υπό τον όρο ότι χορηγούνται χωρίς διάκριση προελεύσεως των προϊόντων». Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τις αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων χορηγήθηκαν σε μεμονωμένους καταναλωτές με ειδικές ανάγκες, συνεπώς μπορούν να θεωρηθούν «ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα προς μεμονωμένους καταναλωτές». Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση δεν τηρείται ο όρος που επιβάλλει η Συνθήκη (χωρίς διάκριση προελεύσεως των προϊόντων). Αγοράστηκαν δελτία ταξιδιού μόνο από τη Ferries Golfo de Vizcaya και οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι η επιχείρηση επιλέχθηκε κατά τρόπο διαφανή.
- (59) Οι αρχές της Αυτόνομης Κυβέρνησης της Χώρας των Βάσκων ισχυρίζονται ότι το πρόγραμμα δεν ενέχει διακριτική μεταχείριση. Ωστόσο, οι αποδείξεις που προσκόμισαν είναι ελάχιστες: δηλώνουν ότι απέστειλαν τη μελέτη σκοπιμότητας που κατήρτισε η KPMG σε όλους τους πιθανούς φορείς παροχής παρόμοιων υπηρεσιών και ότι διατήρησαν επαφή μαζί τους κατά την περίοδο 1989-1991, προκειμένου να διαπιστώσουν αν κάποιος από αυτούς ενδιαφερόταν να αναλάβει την παροχή τακτικής υπηρεσίας μεταφορών μεταξύ του Μπιλμπάο και του Portsmouth. Ωστόσο, ποτέ δεν ισχυρίστηκαν ούτε απέδειξαν ότι είχαν επαφή με άλλες εταιρείες εκτός της Ferries Golfo de Vizcaya όταν αποφάσισαν το 1995 να αγοράσουν δελτία ταξιδιού ως μέρος του κοινωνικού τους προγράμματος. Για όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει να συναχθεί στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις εννοούσαν τη Ferries Golfo de Vizcaya.
- (60) Από την άλλη πλευρά, πρέπει να επισημανθεί ότι άλλες εταιρείες ενδέχεται να ενδιαφέρονταν να μεταφέρουν αυτούς τους επιβάτες στο Ηνωμένο Βασίλειο από άλλη διαδρομή. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων θα μπορούσαν να είχαν επιτύχει τους ίδιους στόχους κοινωνικού χαρακτήρα με διαφοροποιημένες προσφορές ταξιδιών (π.χ. προς άλλες περιφέρειες της Ισπανίας ή, αν το πρόγραμμα έπρεπε να έχει διεθνή χαρακτήρα, προς άλλες γειτονικές χώρες όπως η Γαλλία ή η Πορτογαλία).
- (61) Γι' αυτό, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης [τώρα άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α)].
- (62) Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης (τώρα άρθρο 87 παράγραφος 3) ορίζει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και ορισμένοι άλλοι τύποι ενισχύσεων. Τα στοιχεία α), β), γ), δ) και ε) δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στην προκειμένη υπόθεση.
- (63) Το στοιχείο γ) προβλέπει ότι μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά «οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο στο κοινό συμφέρον».

⁽¹³⁾ ΕΕ L 378 της 31.12.1986, σ. 1.

- (64) Για τους παραπάνω λόγους, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από τις αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων στη Ferries Golfo de Vizcaya δεν μπορούν να θεωρηθούν περιφερειακές ή τομεακές ενισχύσεις που συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, εφόσον πρόκειται για ενισχύσεις για τη λειτουργία ⁽¹⁴⁾ που στερούνται, εξάλλου, του στοιχείου της παροχής κινήτρων, εφόσον χορηγήθηκαν πολύ αργότερα από την έναρξη παροχής των υπηρεσιών ⁽¹⁵⁾.
- (65) Από τη σκοπιά της περιφερειακής πολιτικής, οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων και η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίστηκαν ότι οι ενισχύσεις θα μπορούσαν να εγκριθούν από τη στιγμή που διευκόλυναν την οικονομική ανάπτυξη της Vizcaya, χωρίς επ' ουδενί να νοθεύουν τον ανταγωνισμό στις βρετανοϊσπανικές θαλάσσιες γραμμές.
- (66) Η Επιτροπή φρονεί ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε συγκεκριμένη επιχείρηση δεν μπορούν να θεωρηθούν περιφερειακές ενισχύσεις που χορηγούνται στην περιφέρεια της Vizcaya, παρότι είχαν θετικές επιπτώσεις στην οικονομία της ⁽¹⁶⁾. Οποιαδήποτε δραστηριότητα διεξάγεται σε μια περιφέρεια έχει αντίκτυπο στην οικονομία της. Η ενίσχυση που χορηγείται σε μια επιχείρηση συγκεκριμένης περιφέρειας έχει απαραίτητως ορισμένο αντίκτυπο, αλλά αυτό δεν τη μετατρέπει σε πραγματική περιφερειακή ενίσχυση.
- (67) Τα αριθμητικά στοιχεία που παρείχαν οι ισπανικές αρχές αντανάκλουν τις επιπτώσεις της νέας υπηρεσίας οχηματογωγών στην οικονομία. Ωστόσο, οι υπό θεώρηση ενισχύσεις χορηγήθηκαν μεταξύ του 1995 και του 1998, πολύ μετά την έναρξη της παροχής των υπηρεσιών της Ferries Golfo de Vizcaya. Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων δεν αναφέρουν ποιος θα ήταν ο αντίκτυπος της ενίσχυσης, ούτε αναφέρουν αν οι επιπτώσεις των εν λόγω υπηρεσιών στην οικονομία θα ήταν ενδεχομένως κατά πολύ διαφορετικές ελλείψει αυτών των ενισχύσεων. Για όλους αυτούς τους λόγους, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι η ενίσχυση εξυπηρετούσε την προώθηση της ανάπτυξης της περιοχής.
- (68) Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν οι ενισχύσεις αυτές είχαν περιφερειακό χαρακτήρα, δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή αγορά εφόσον είναι ενισχύσεις λειτουργίας και όχι επένδυσης, όπως ισχυρίζονταν οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων.
- (69) Οι ενισχύσεις δεν συνδέονται με καμία συγκεκριμένη επένδυση της εταιρείας. Ούτε ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων με τις ενισχύσεις του 1995 συνέβαλαν στις επενδύσεις που έκανε η Ferries Golfo de Vizcaya το 1992, όταν άρχισε η παροχή των υπηρεσιών. Οι συγκεκριμένες αρχές απλώς αύξησαν τα έσοδα της εταιρείας μέσω της αγοράς εισιτηρίων. Συνεπώς, η ενίσχυση είναι σαφώς ενίσχυση λειτουργίας.
- (70) Από τη σκοπιά της τομεακής πολιτικής, η Επιτροπή φρονεί ότι οι ενισχύσεις δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά επειδή «προωθούν την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων» χωρίς να «αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκετο στο κοινό συμφέρον».
- (71) Οι ενισχύσεις δεν πληρούν τα κριτήρια που καθορίζει η Επιτροπή στις «κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων προς τις εταιρείες θαλασσιών μεταφορών» της 3ης Αυγούστου 1989, και στις «κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις θαλάσσιες μεταφορές» της 5ης Ιουλίου 1997, που προαναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 41.
- (72) Οι κατευθυντήριες γραμμές του 1989 όριζαν πως, παρότι ορισμένοι τύποι ενισχύσεων τους οποίους αναφέρουν (όπως η ειδική φορολόγηση ορισμένων ναυτιλιακών δραστηριοτήτων) θα μπορούσαν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, «οποιοσδήποτε τύπος ενίσχυσης λειτουργίας (...) είναι καταρχήν ασύμβατος με την κοινή αγορά». Εξακολουθεί να ισχύει η βασική αρχή με τις κατευθυντήριες γραμμές του 1997. Ο τύπος της ενίσχυσης που χορηγήθηκε στη Ferries Golfo de Vizcaya δεν ανήκει σε εκείνες που εγκρίνονται στις κατευθυντήριες γραμμές (φορολογικές επιδοτήσεις και μείωση των κοινωνικών εισφορών υπέρ των εταιριών και των ναυτικών).
- (73) Το γεγονός ότι η υπηρεσία ήταν βιώσιμη ή ότι οι ενισχύσεις δεν συνδέονταν με τις ετήσιες δαπάνες ή ζημιές της Ferries Golfo de Vizcaya ουδόλως επηρεάζει τα συγκεκριμένα συμπεράσματα.

V.3. Ανάκτηση της ενίσχυσης

- (74) Οι αρχές της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων και η Ferries Golfo de Vizcaya ισχυρίστηκαν πως, παρότι η Επιτροπή είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συμφωνία του 1995 συνιστούσε κρατική ενίσχυση που δεν είναι δυνατόν να εγκριθεί, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να ζητήσει την επιστροφή της, εφόσον αυτό θα ήταν αντίθετο με τη θεμιτή προσδοκία της. Η Επιτροπή δεν μπορεί να συμμεριστεί αυτήν την άποψη. Όπως δήλωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στην απόφασή του, της 14ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με την υπόθεση C-169/95, Ισπανία εναντίον Επιτροπής ⁽¹⁷⁾, «λαμβάνομένου υπόψη του επιτακτικού χαρακτήρα του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που πραγματοποιεί η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 93 της συνθήκης, δεν δικαιολογείται, καταρχήν, η εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων που έλαβαν ενίσχυση ως προς τη νομιμότητα της ενισχύσεως, παρά μόνον εάν η ενίσχυση χορηγήθηκε τηρηθείσας της διαδικασίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο. Πράγματι, ένας επιμελής επιχειρηματίας πρέπει κανονικά να είναι σε θέση να βεβαιωθεί ότι τηρήθηκε η διαδικασία αυτή. Δεν αμφισβητείται όμως ότι οι επίμαχες ενισχύσεις χορηγήθηκαν χωρίς να έχουν προηγουμένως κοινοποιηθεί, κατά παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλει στα κράτη μέλη το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε αρχικά να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για τις επίμαχες ενισχύσεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ικανό προς δημιουργία δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στην αποδέκτρια επιχείρηση, αφ' ης στιγμής η εν λόγω απόφαση προσβλήθηκε εντός της προθεσμίας

⁽¹⁴⁾ Βλέπε απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουνίου 1995, για την υπόθεση T-459/93, Siemens εναντίον Επιτροπής, Συλ. 1995, σ. II-1675.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, για την υπόθεση 730/79, Philip Morris Holland BV εναντίον Επιτροπής, Συλ. 1980, σ. 2671.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε σημείο 2 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις περιφερειακές κρατικές ενισχύσεις (ΕΕ αριθ. C 74 της 10.3.1998, σ. 9).

⁽¹⁷⁾ Συλ. 1997, σ. I-0135.

ασκήσεως προσφυγής και ακολούθως ακυρώθηκε από το Δικαστήριο. Το σφάλμα που διέπραξε έτσι η Επιτροπή, όσο λυπηρό και εάν είναι, δεν μπορεί να εξαλείψει τις συνέπειες της παράνομης συμπεριφοράς του Βασιλείου της Ισπανίας. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι προσβάλλει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της επιχειρήσεως που έλαβε τις εν λόγω ενισχύσεις ούτε καθόσον επιβάλλει την επιστροφή των επίμαχων ενισχύσεων ούτε καθόσον επιβάλλει την επιδίκαση τόκων» (αιτιολογικές σκέψεις 51 έως 54).

- (75) Σε γενικές γραμμές, για να συμφωνεί η χορήγηση μιας ενίσχυσης με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 (τώρα άρθρο 88 παράγραφος 3) της συνθήκης, θα πρέπει να κοινοποιηθεί από το κράτος μέλος και να μην εφαρμοσθεί πριν λάβει οριστική απόφαση η Επιτροπή. Στην προκειμένη περίπτωση δεν τηρούνται οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις.
- (76) Η απόφαση που έλαβε η Επιτροπή το 1995 σχετικά με την Ferries Golfo de Vizcaya προσβλήθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, το οποίο εν συνεχεία την ακύρωσε. Από την πάγια νομολογία του προκύπτει ότι η ακύρωση έγκρισης στερεί από τη ενίσχυση την νομική βάση της σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, καθιστώντας την έτσι παράνομη εξυπαρχής.
- (77) Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να αναφερθεί ότι, παρότι οι πληρωμές προς τη Ferries Golfo de Vizcaya ήταν μεταγενέστερες της ευνοϊκής απόφασης της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1995, η συμφωνία, η οποία προέβλεπε πληρωμές από τον Ιανουάριο του 1995, συνήφθη στις 7 Μαρτίου 1995, αρκετούς μήνες πριν λάβει η Επιτροπή την απόφασή της. Συνεπώς, οι ενισχύσεις εκτελέστηκαν πριν από τη λήψη απόφασης από την Επιτροπή⁽¹⁸⁾. Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση, της 14ης Ιανουαρίου 1997, το σφάλμα που διεπράχθη από την Επιτροπή δεν μπορεί να εξαλείψει τις επιπτώσεις της παράνομης συμπεριφοράς των αρχών της Αυτόνομης Κοινότητας της Χώρας των Βάσκων.
- (78) Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι η ενίσχυση δεν κοινοποιήθηκε επισήμως. Σύμφωνα με τον οδηγό των διαδικασιών σχετικά με θέματα κρατικών ενισχύσεων και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, βάσει του οποίου καθορίζονται διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁹⁾, είναι σαφές ότι οι κοινοποιήσεις θα πρέπει να διενεργούνται από τα ίδια τα κράτη μέλη (σε επίπεδο κεντρικής κυβέρνησης, ακόμη και αν πρόκειται για ενισχύσεις που χορηγούνται από την περιφερειακή διοίκηση). Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμφωνία του 1995 δεν κοινοποιήθηκε επισήμως, εφόσον απεστάλη στην Επιτροπή από τους δικηγόρους της δικαιούχου εταιρείας στις 27 Μαρτίου 1995.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (79) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ισπανία εκτέλεσε παράνομα τις ενισχύσεις προς την εταιρεία Ferries Golfo de Vizcaya κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 (τώρα άρθρο 88 παράγραφος 3) της συνθήκης. Οι συγκεκριμένες ενισχύσεις, συνολικού ύψους 985 500 000 ισπανικών πεσετών, πρέπει να επιστραφούν από τον δικαιούχο τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ισπανία υπέρ της εταιρείας Ferries Golfo de Vizcaya, αξίας 985 000 000 ισπανικών πεσετών, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

1. Η Ισπανία λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο προκειμένου να ανακτήσει από τον αποδέκτη της την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1, η οποία τέθηκε στη διάθεσή του παρανόμως.

2. Η ανάκτηση πραγματοποιείται χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζει το εθνικό δίκαιο, εφόσον αυτές επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Η ενίσχυση θα επιστρέφεται εντόκως από την ημερομηνία από την οποία αυτή διατέθηκε στο δικαιούχο της έως την ημερομηνία της ανάκτησής της. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της αντίστοιχης επιχορήγησης στο πλαίσιο ενισχύσεων περιφερειακού χαρακτήρα.

Άρθρο 3

Η Ισπανία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν για να συμμορφωθεί με αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2000.

Για την Επιτροπή

Loyola DE PALACIO

Αντιπρόεδρος

⁽¹⁸⁾ Η έννοια αυτή εκτέθηκε από την Επιτροπή στην επιστολή της προς τα κράτη μέλη την 27η Απριλίου 1989 [SG(89)D/5521].

⁽¹⁹⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΖΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΖΕΣ

αριθ. 380/00/COL

της 18ης Δεκεμβρίου 2000

για την πράξη σχετικά με τις έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία
(αριθ. πράξεως 43/1999)
(Ισλανδία)

Η ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΖΕΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο ⁽¹⁾, και ιδίως τα άρθρα 61 έως 63,

τη συμφωνία μεταξύ των χωρών της ΕΖΕΣ σχετικά με τη σύσταση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 24 και το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου 3,

τους διαδικαστικούς και ουσιαστικούς κανόνες στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων ⁽³⁾,

την απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής της 4ης Ιουνίου 1999, με την οποία κινήθηκε η διαδικασία του άρθρου 1 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί εποπτείας και Δικαστηρίου,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους δυνάμει των εν λόγω διατάξεων ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Διαδικασία

Με επιστολή του Υπουργείου Βιομηχανίας και Εμπορίου της 10ης Μαρτίου 1999, την οποία η Εποπτεύουσα Αρχή έλαβε και καταχώρισε στις 7 Απριλίου 1999 (έγγρ. αριθ. 99-2531-A), οι αρχές της Ισλανδίας κοινοποίησαν, δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί εποπτείας και Δικαστηρίου, μέτρα υποστήριξης υπέρ της παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών στην Ισλανδία. Όπως πληροφορήθηκε στη συνέχεια η Εποπτεύουσα Αρχή, ο νόμος για τα εν λόγω μέτρα υποστήριξης είχε εγκριθεί από το ισλανδικό κοινοβούλιο στις 11 Μαρτίου 1999 [νόμος αριθ. 43/1999 σχετικά με τις «έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία» (στο εξής «νόμος»)]. Με την απόφαση αριθ. 114/99/COL, της 4ης Ιουνίου 1999 η Εποπτεύουσα Αρχή αποφάσισε να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας όσον αφορά τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπει ο νόμος. Σε επιστολή της ίδιας ημερομηνίας, οι ισλανδικές αρχές ενημερώθηκαν σχετικά με την απόφαση της κίνησης της διαδικασίας και κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός ενός μηνός από τη λήψη της κοινοποίησης της εν λόγω απόφασης. Μετά από αλληπάλληλες παρατάσεις της προθεσμίας αυτής, υποβλήθηκαν γραπτές παρατηρήσεις με επιστολή της 15ης Οκτωβρίου 1999, που καταχωρίσθηκε από την Εποπτεύουσα Αρχή στις 26 Οκτωβρίου 1999 (έγγρ. αριθ. 9-7966-A).

⁽¹⁾ Στο εξής «συμφωνία ΕΟΧ».

⁽²⁾ Στο εξής «συμφωνία περί εποπτείας και Δικαστηρίου».

⁽³⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή και ερμηνεία των άρθρων 61 και 62 της συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί εποπτείας και Δικαστηρίου που εκδόθηκαν από την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ στις 19 Ιανουαρίου 1994 και δημοσιεύθηκαν στην ΕΕ L 231 της 3ης Σεπτεμβρίου 1994· συμπλήρωμα ΕΟΧ αριθ. 32 της 3ης Σεπτεμβρίου 1994, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 78/00/COL της Εποπτεύουσας Αρχής, της 12ης Απριλίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) (στο εξής «κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις»).

⁽⁴⁾ Η απόφαση περί κίνησης της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 223 της 5ης Αυγούστου 1999 (στις γλώσσες της ΕΕ) και στο συμπλήρωμα ΕΟΧ 40/1 της 16ης Σεπτεμβρίου 1999 (στις γλώσσες ΕΖΕΣ).

Η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* C 223 της 5ης Αυγούστου 1999 (στις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και στο συμπλήρωμα ΕΟΧ αριθ. 40/1 της 16ης Σεπτεμβρίου 1999 (στις γλώσσες ΕΖΕΣ). Οι τυχόν τρίτοι ενδιαφερόμενοι είχαν την ευκαιρία να υποβάλουν παρατηρήσεις εντός ενός μηνός από τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και στο συμπλήρωμα ΕΟΧ. Δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις από τρίτους στην Εποπτεύουσα Αρχή.

Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας η Εποπτεύουσα Αρχή εξέφραζε αμφιβολίες ως προς το συμβιβάσιμο των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπει ο υπόψη νόμος με τις διατάξεις του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ. Οι αμφιβολίες αυτές πήγαζαν από το γεγονός ότι οι αποζημιώσεις για το κόστος παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών συνιστούσαν ενισχύσεις λειτουργίας, πράγμα το οποίο δεν γίνεται κατά κανόνα δεκτό από την Εποπτεύουσα Αρχή όπως και το ότι ο νόμος δεν αποσκοπούσε στην προώθηση δραστηριοτήτων συγκεκριμένης πολιτιστικής αξίας. Το σκεπτικό της Εποπτεύουσας Αρχής εξηγήθηκε αναλυτικότερα σε επιστολή προς τις ισλανδικές αρχές με ημερομηνία 9 Σεπτεμβρίου 1999 (έγγρ. αριθ. 99-6620-D). Όσον αφορά την τακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και ιδίως την γαλλική (1) και την ιρλανδική (2) απόφαση, η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού και Κρατικών Ενισχύσεων τόνισε ότι το καθεστώς ενισχύσεων δεν προέβλεπε μηχανισμούς προσδιορισμού των επιλέξιμων ταινιών με βάση κάποια πολιτιστικά κριτήρια και ότι το γεγονός ότι απαιτείται από τους παραγωγούς ταινιών να πραγματοποιούν το σύνολο των δαπανών παραγωγής στην Ισλανδία συνιστούσε περιορισμό της παροχής υπηρεσιών εντός του ΕΟΧ.

Τα θέματα αυτά συζητήθηκαν σε διμερείς συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις Βρυξέλλες στις 30 Ιουνίου 1999 και στις 7 Οκτωβρίου 1999, σε γενική συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1999 στο Ρέκιαβικ καθώς και σε πολυμερή συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στις 21 Μαρτίου στις Βρυξέλλες. Στην τελευταία αυτή συνεδρίαση συζητήθηκαν με τα κράτη μέλη της ΕΖΕΣ οι συνέπειες και οι επιπτώσεις της εφαρμογής των κριτηρίων που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσον αφορά την αξιολόγηση των καθεστώτων ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ.

Σε επιστολή της 24ης Ιουλίου 2000 (έγγρ. αριθ. 00-5245-D), η Εποπτεύουσα Αρχή εξέφρασε την άποψη ότι, βάσει των κριτηρίων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα καθεστώτα ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών στην Κοινότητα και των γραπτών παρατηρήσεων των ισλανδικών αρχών, τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπει ο επίμαχος νόμος δεν τυχάνουν απαλλαγής βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ και ότι συνεπώς είναι ασυμβίβαστα με αυτήν. Στο πλαίσιο αυτό, η Εποπτεύουσα Αρχή κάλεσε τις ισλανδικές αρχές να υποβάλουν παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από τη λήψη της επιστολής. Οι ισλανδικές αρχές πληροφόρησαν την Εποπτεύουσα Αρχή με φαξ, στις 8 Σεπτεμβρίου 2000, το οποίο καταχωρίστηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2000 (έγγρ. αριθ. 00-6356-A), ότι η κυβέρνηση της Ισλανδίας είχε αρχίσει να καταρτίζει νομοσχέδιο το οποίο ελάμβανε υπόψη το σκεπτικό της Εποπτεύουσας Αρχής όσον αφορά το συμβιβάσιμο του νόμου με τις διατάξεις του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ. Πέραν αυτού, η ισλανδική κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι δεν θα προέβαιε στην εφαρμογή των διατάξεων του υπόψη νόμου συμμορφούμενη προς την απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής της 4ης Ιουνίου 1999. Στις 11 Οκτωβρίου 2000 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ των ισλανδικών αρχών και εκπροσώπων της Διεύθυνσης Ανταγωνισμού και Κρατικών Ενισχύσεων της Εποπτεύουσας Αρχής ΕΖΕΣ, επ' ευκαιρία της οποίας συζητήθηκαν αναλυτικότερα οι τροποποιήσεις που προγραμματίζει η ισλανδική κυβέρνηση. Κατά την ίδια συνάντηση, οι ισλανδικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι καμία πληρωμή δεν είχε λάβει χώρα βάσει του νόμου. Το οριστικό νομοσχέδιο για την τροποποίηση του νόμου αριθ. 43/1999 σχετικά με «τις έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία» (3), η υποβλήθηκε στην Εποπτεύουσα Αρχή με επιστολή του Υπουργείου Οικονομικών της Ισλανδίας στις 28 Νοεμβρίου 2000, η οποία καταχωρίστηκε στις 4 Δεκεμβρίου 2000 υπό τον αριθμό 00-8857-A.

Περιγραφή των μέτρων ενίσχυσης βάσει του νομοσχεδίου τροποποίησης του νόμου αριθ. 43/1999

Βάσει του άρθρου 1 του νομοσχεδίου τροποποίησης του νόμου για τις «έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία» αριθ. 43/1999 (στο εξής «νομοσχέδιο τροποποίησης»), στόχος της ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών με το νέο νομοσχέδιο τροποποίησης είναι «η τόνωση του εγχώριου πολιτιστικού γίγνεσθαι και η προβολή της ιστορίας και φύσης της Ισλανδίας μέσω της προσωρινής υποστήριξης κινηματογραφικών ταινιών και τηλεοπτικών προγραμμάτων παραγόμενων στην Ισλανδία».

Δυνάμει του άρθρου 2 του νομοσχεδίου τροποποίησης, αποζημίωση χορηγείται για ένα μέρος του κόστους παραγωγής ταινιών και τηλεοπτικών προγραμμάτων παραγόμενων στην Ισλανδία. Η διάταξη αυτή διευκρινίζει, πέραν αυτού, ότι «όταν πάνω από το 80 % του συνολικού κόστους παραγωγής μιας κινηματογραφικής ταινίας ή ενός τηλεοπτικού προγράμματος υλοποιείται στην Ισλανδία, η αποζημίωση θα υπολογίζεται επί του συνολικού

(1) Κρατική ενίσχυση αριθ. 3/98 — Γαλλία.

(2) Κρατικές ενισχύσεις NN 49/97 και N 357/99 — Ιρλανδία: η απόφαση αυτή διατίθεται στο Διαδίκτυο, στη θέση: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/industrie/mm049-97.pdf.

(3) Η Εποπτεύουσα Αρχή σημειώνει ότι ο τίτλος του νομοσχεδίου τροποποίησης αριθ. 43/1999 διαφέρει κάπως σε σχέση με τον αρχικό νόμο αριθ. 43/1999. Ωστόσο, είναι σαφές ότι πρόκειται για το νόμο αυτό.

κόστους παραγωγής του υλοποιηθέντος εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου». Το κόστος παραγωγής περιλαμβάνει όλες τις δαπάνες που πραγματοποιούνται στην Ισλανδία και εκπίπτουν από τα εισοδήματα των επιχειρήσεων βάσει των διατάξεων του νόμου περί φορολογίας εισοδημάτων και καθαρής περιουσίας. Οι πληρωμές προς το προσωπικό και προς εργολήπτες περιλαμβάνονται μόνον εφόσον είναι αποδεδειγμένα φορολογητέες στην Ισλανδία.

Τα άρθρα 3 και 4 του νομοσχεδίου τροποποίησης αφορούν τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων και τη σύσταση επιτροπής αξιολόγησης των αιτήσεων αποζημίωσης. Η εν λόγω επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη αν η κινηματογραφική ταινία ή το τηλεοπτικό πρόγραμμα προάγουν το ισλανδικό πολιτιστικό γίγνεσθαι και, κατά περίπτωση, αν περιλαμβάνουν αναφορές στην ιστορία και στη φύση της χώρας. Κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων αποζημίωσης, η επιτροπή δύναται να ζητήσει τη γνώμη εμπειρογνώμονα ως προς την καλλιτεχνική αξία της εκάστοτε παραγωγής.

Οι προϋποθέσεις αποζημίωσης καθορίζονται στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου τροποποίησης. Σε αυτές περιλαμβάνεται, ειδικότερα, η προϋπόθεση να είναι η παραγωγή κατάλληλη για την προβολή του ισλανδικού πολιτισμού και της ιστορίας και φύσης της Ισλανδίας και να έχει συσταθεί εταιρεία στην Ισλανδία ειδικά για την παραγωγή (θεωρείται ότι μια εταιρεία είναι εγκατεστημένη στην Ισλανδία ακόμη και όταν έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου αλλά διαθέτει υποκατάστημα ή γραφείο στην Ισλανδία).

Το άρθρο 5 του νομοσχεδίου τροποποίησης καθορίζει τα επιτρεπτά όρια έντασης ενίσχυσης για το καθεστώς: «το ποσοστό της αποζημίωσης επί του κόστους παραγωγής θα είναι 12 % επί του κόστους παραγωγής δυνάμει του άρθρου 2». Ο υπουργός βιομηχανίας θα καθορίζει την αποζημίωση στηριζόμενος σε σύσταση της επιτροπής δυνάμει του άρθρου 3 του νομοσχεδίου τροποποίησης. Το άρθρο 7 του ίδιου νομοσχεδίου εξασφαλίζει ότι «σε περίπτωση που ένας υποψήφιος έχει λάβει επιχορήγηση από το ταμείο κινηματογράφου της Ισλανδίας για την παραγωγή της ίδιας ταινίας ή τηλεοπτικού προγράμματος, η επιχορήγηση θα αφαιρείται από το ποσό που λαμβάνεται ως εγχώριο κόστος παραγωγής. Συνολικά, το άθροισμα της επιχορήγησης από το ταμείο κινηματογράφου της Ισλανδίας και της αποζημίωσης δεν δύναται να υπερβαίνει το 50 % του συνολικού κόστους παραγωγής για την ίδια κινηματογραφική ταινία ή τηλεοπτικό πρόγραμμα.»

Βάσει του άρθρου 8 του νομοσχεδίου τροποποίησης «ο υπουργός Βιομηχανίας θα εκδώσει κανονισμό εφαρμογής του παρόντος νόμου. Μεταξύ άλλων, ο κανονισμός θα περιλαμβάνει διατάξεις όσον αφορά τη διαδικασία αποζημίωσης σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο παρών νόμος, το δικαίωμα του υπουργού να αναβάλει τις αποζημιώσεις σε περίπτωση εξάντλησης των κονδυλίων που προλέπονται στον κρατικό προϋπολογισμό προς τον σκοπό αυτόν, τους όρους αποζημίωσης, τις αιτήσεις, τις απαντήσεις στις αιτήσεις και τις αποφάσεις αποζημίωσης.»

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του νομοσχεδίου τροποποίησης, το καθεστώς ενίσχυσης θα τεθεί σε ισχύ αμελλητί και θα ισχύσει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006. Αιτήσεις αποζημίωσης που έχουν εγκριθεί πριν την ημερομηνία εκείνη θα παραμείνουν ισχυρές.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Υποχρεωτική αναστολή της εφαρμογής των μέτρων

Δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί Εποπτείας και Δικαστηρίου, η «Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΣΕΖ θα ενημερώνεται εγκαίρως για τα σχέδια που αποβλέπουν στο να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να μπορεί να τις υποβάλει παρατηρήσεις της. Αν κρίνει ότι σχέδιο ενίσχυσης δεν συμβιβάζεται με τη λειτουργία της συμφωνίας ΕΟΧ, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2. Το ενδιαφερόμενο κράτος δεν μπορεί να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν να καταλήξει η διαδικασία αυτή σε τελική απόφαση».

Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας η Εποπτεύουσα Αρχή θεώρησε ότι η ενίσχυση ήταν παράνομη από διαδικαστική άποψη δεδομένου ότι ο νόμος κοινοποιήθηκε καθυστερημένα και τέθηκε σε εφαρμογή χωρίς να υπάρχει απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας οι ισλανδικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι δεν καταβλήθηκε καμία ενίσχυση βάσει του νόμου αριθ. 43/1999.

Συνεπώς, η Εποπτεύουσα Αρχή συμπεραίνει ότι οι ισλανδικές αρχές ετήρησαν την υποχρεωτική αναστολή της εφαρμογής των μέτρων που υπαγορεύει το άρθρο 1 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί Εποπτείας και Δικαστηρίου.

Κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 61 της συμφωνίας ΕΟΧ

Το άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ ορίζει τα ακόλουθα: «Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη της ΕΚ, τα κράτη μέλη της ΕΣΕΖ ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής, είναι ασυμβίβαστες με τη λειτουργία της παρούσας συμφωνίας, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των συμβαλλομένων μερών συναλλαγές εκτός εάν η παρούσα συμφωνία ορίζει άλλως».

Τα μέτρα ενίσχυσης που προτείνει το νομοσχέδιο τροποποίησης θα χρηματοδοτηθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το νομοσχέδιο χορηγεί στους παραγωγούς ταινιών χρηματοδοτική ενίσχυση την οποίαν δεν θα αποκτούσαν υπό κανονικές συνθήκες στην αγορά. Συνεπώς, η ενίσχυση ενισχύει τη θέση του αποδέκτη έναντι των ανταγωνιστών του. Κατά γενικό κανόνα, τα μέτρα ενίσχυσης θα επηρεάσουν τον ανταγωνισμό και τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας ΕΟΧ, εφόσον η αποδέτρια εταιρεία συνεχίσει μια οικονομική δραστηριότητα που περιλαμβάνει εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας ΕΟΧ. Οι ταινίες μπορούν να γυριστούν σε διάφορα μέρη του ΕΟΧ. Επιπλέον, οι παραγωγές αποτελούν στη συνέχεια αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας ΕΟΧ και να αλληλοανταγωνίζονται για την προσέλκυση κοινού. Ως εκ τούτου, η χορηγούμενη ενίσχυση παραγωγής στο πλαίσιο του νομοσχεδίου τροποποίησης δύναται να επηρεάσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των διαφόρων τόπων γυρίσματος μιας ταινίας όπως και τους όρους συναλλαγής όσον αφορά τις ταινίες. Συνεπώς, το νομοσχέδιο τροποποίησης για τις προσωρινές αποζημιώσεις του κόστους παραγωγής περιλαμβάνει ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 61 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Συμβιβάσιμο των μέτρων ενίσχυσης με το άρθρο 67 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ

Η Εποπτεύουσα Αρχή εξέτασε αν τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπει το νομοσχέδιο τροποποίησης δύναται να εγκριθούν για πολιτιστικούς λόγους. Επισημαίνεται ότι, σε αντίθεση με άλλους τομείς, η Εποπτεύουσα Αρχή δεν έχει εκδώσει ερμηνευτικές γραμμές για τις ενισχύσεις στον κλάδο των κινηματογραφικών και τηλεοπτικών παραγωγών. Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του συμβιβάσιμου των ενισχύσεων προς τους παραγωγούς ταινιών πρέπει να βασισθεί άμεσα στο άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ, όπως μπορεί να ερμηνευθεί κατά κύριο λόγο μέσα από την πρακτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά παράδοση, τηρεί ευνοϊκή στάση κατά την αξιολόγηση ενισχύσεων για την παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών και τηλεοπτικών προγραμμάτων. Υπήρξαν καθεστώς ενίσχυσης τα οποία κρήθηκαν συμβιβάσιμα με τη συνθήκη ΕΚ υπό τον όρο ότι η ενίσχυση ήταν απαραίτητη και αναλογική όσον αφορά την προβολή ή/και διαφύλαξη του ευρωπαϊκού πολιτιστικού γίγνεσθαι και ότι συμφωνούσε με τις βασικές αρχές της συνθήκης ΕΚ, όπως ισότιμη μεταχείριση και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών⁽¹⁾.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε διάφορα έγγραφα πολιτικής, έχει παραδεχθεί ότι η παραγωγή και διανομή κινηματογραφικών ταινιών και προγραμμάτων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την ευρωπαϊκή πολιτιστική ταυτότητα. Στο πλέον πρόσφατο έγγραφό της, με τον τίτλο «Αρχές και κατευθυντήριες γραμμές για την κοινοτική πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα στην ψηφιακή εποχή»⁽²⁾, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη σημασία του κλάδου αυτού, οι θεμελιώδεις στόχοι της οπτικοακουστικής πολιτικής είναι «ενθάρρυνση της παραγωγής και διανομής ευρωπαϊκών έργων με τη δημιουργία ενός ασφαλούς και σταθερού νομικού πλαισίου για την εξασφάλιση της ελευθερίας παροχής οπτικοακουστικών υπηρεσιών, αφενός, και μέσω κατάλληλων μηχανισμών υποστήριξης, αφετέρου»⁽³⁾.

Με τη συνθήκη του Μάαστριχτ, προστέθηκε μια παρέκκλιση πολιτιστικού χαρακτήρα στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Η απαλλαγή αυτή βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ) [σημερινό άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ)]⁽⁴⁾ προβλέπει ότι η Επιτροπή δύναται να θεωρήσει συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά «τις ενισχύσεις για την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους συναλλαγών και ανταγωνισμού στην Κοινότητα σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον». Η απαλλαγή αυτή δεν περιλαμβάνεται στη συμφωνία ΕΟΧ. Παρά ταύτα, η Εποπτεύουσα Αρχή θεωρεί ότι τα μέτρα ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών μπορούν να εγκριθούν για πολιτιστικούς λόγους βάσει του άρθρου 61

⁽¹⁾ Βλέπε πρώτη έκθεση για την εξέταση της πολιτιστικής πλευράς της δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, COM (96) 160 τελικό, της 17ης Απριλίου 1996, που δημοσιεύθηκε στο Διαδίκτυο στη θέση: <http://europa.eu.int/comm/dg10/culture/cult-asp/en/index.html>: βλέπε επίσης απόφαση 89/441/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για τις ενισχύσεις της ελληνικής κυβέρνησης προς τον κινηματογραφικό κλάδο για την παραγωγή ελληνικών ταινιών (ΕΕ L 208 της 20.7.1989, σ. 38).

⁽²⁾ COM (99) 657 της 14ης Δεκεμβρίου 1999.

⁽³⁾ Οπτικοακουστική πολιτική (αναφέρεται ανωτέρω), σ. 8/9.

⁽⁴⁾ Παραπομπή βάσει του «Πληροφορικού σημειώματος σχετικά με τον τρόπο παραπομπής στα άρθρα των συνθηκών στα κείμενα του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου» (βλέπε: <http://curia.eu.int/en/jurisp/remnot.htm>).

παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ στο βαθμό που οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που βασίζονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της συνθήκης ΕΚ [σημερινό άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ)], δεν αποκλίνουν από την παλαιότερη τακτική της βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) [σημερινό άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο 3)]. Από την άποψη αυτή, η Εποπτεύουσα Αρχή παραπέμπει στην απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τις ενισχύσεις στην παραγωγή ταινιών στην Ιρλανδία, στην οποία η Επιτροπή διευκρινίζει ότι «πρέπει να τονισθεί ότι η εισαγωγή του άρθρου 151 παράγραφος 1 και του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ) με τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση του 1992 δεν αντικατοπτρίζει κατ' ανάγκη κάποια αλλαγή στην πολιτική της Επιτροπής έναντι του πολιτιστικού τομέα δεδομένου ότι το σκεπτικό που περιβάλλει τα εν λόγω άρθρα είχε ήδη ληφθεί παλαιότερα υπόψη από την Επιτροπή κατά την αξιολόγηση του συμβιβάσιμου ενισχύσεων σε πολιτιστικές δραστηριότητες» (1).

Η Εποπτεύουσα Αρχή έχει συναίσθηση του γεγονότος ότι στις πρόσφατες αποφάσεις σχετικά με μέτρα ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέκλεισε την εφαρμογή του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) [που αντιστοιχεί στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ] και βάσισε την έγκρισή της στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ). Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεν ισχύει, δεδομένου ότι τα μέτρα ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών αποτελούν στην ουσία ενισχύσεις λειτουργίας και κατά κανόνα δεν επιτρέπονται. Πέραν αυτού, τα μέτρα υποστήριξης της παραγωγής ταινιών δεν θα έχουν ως κύριο στόχο τους την ανάπτυξη οικονομικής δραστηριότητας αλλά τη δημιουργία ενός πολιτιστικού προϊόντος (ταινίας). Κατά την άποψη της Εποπτεύουσας Αρχής, η προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν αποκλείει την προσφυγή στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ ως νομική βάση για την έγκριση μέτρων ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών στα κράτη μέλη ΕΣΕΖ, υπό τον όρο ότι θα ληφθούν επαρκώς υπόψη τα κριτήρια που ανέπτυξε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Με βάση τα παραπάνω, η Εποπτεύουσα Αρχή εξέτασε αν το προτεινόμενο νομοσχέδιο τροποποίησης δύναται να εγκριθεί βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό «οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών» δύναται να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με τη συμφωνία ΕΟΧ «εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον».

Σύμφωνα με την τακτική που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στον τομέα των κρατικών μέτρων ενίσχυσης του κινηματογράφου (?), οι ενισχύσεις λειτουργίας στον τομέα αυτόν δύναται να θεωρηθούν συμβιβάσιμες εφόσον πληρούνται τα κάτωθι κριτήρια:

- το πολιτιστικό περιεχόμενο της ενισχυόμενης ταινίας πρέπει να είναι κατά κάποιο τρόπο εξασφαλισμένο,
- η ενίσχυση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 50 % του κόστους παραγωγής,
- ο παραγωγός πρέπει να είναι ελεύθερος να δαπανήσει τουλάχιστον 20 % του προϋπολογισμού της ταινίας σε άλλα κράτη μέλη του ΕΟΧ χωρίς απώλεια ενίσχυσης για το αντίστοιχο μέρος του κόστους παραγωγής,
- η ενίσχυση πρέπει να ικανοποιεί τις βασικές αρχές που διέπουν το συμβιβάσιμο των κρατικών ενισχύσεων (αναγκαιότητα, αναλογικότητα και διαφάνεια) καθώς και τις βασικές αρχές της συμφωνίας ΕΟΧ.

Η Εποπτεύουσα Αρχή είναι της γνώμης ότι τα κριτήρια αυτά εξασφαλίζουν την ισορροπία μεταξύ των στόχων της καλλιτεχνικής δημιουργίας και της ανάπτυξης των οπτικοακουστικών κλάδων, αφενός, και των αρχών που διέπουν τον ανταγωνισμό, αφετέρου. Τα κριτήρια προσαρμόζουν τους γενικούς όρους του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ, δηλαδή την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα της ενίσχυσης, στις ειδικές συνθήκες και απαιτήσεις του τομέα της παραγωγής ταινιών.

(1) Κρατική ενίσχυση ΝΝ 49/97 και Ν 357/99 — Ιρλανδία· η εν λόγω απόφαση διατίθεται και στο Διαδίκτυο στη θέση: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/industrie/nn049-97.pdf

(2) Κρατική ενίσχυση Ν 3/98 — Γαλλία, κρατική ενίσχυση Ν 486/97 — Κάτω Χώρες, κρατική ενίσχυση Ν 4/98 — Γερμανία, κρατική ενίσχυση ΝΝ 49/97 και Ν 357/99 — Ιρλανδία, κρατική ενίσχυση Ν 748/99 — Σουηδία.

Εξασφάλιση του πολιτιστικού περιεχομένου της ενισχυόμενης ταινίας

Η Εποπτεύουσα Αρχή επιθυμεί να τονίσει ότι το κριτήριο αυτό δεν αποσκοπεί στον περιορισμό των αρμοδιοτήτων των κρατών ΕΖΕΣ όσον αφορά τα πολιτιστικά θέματα ούτε προσπαθεί να προσδιορίσει το είδος των κινηματογραφικών παραγωγών που θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει πολιτιστική αξία βάσει του εθνικού καθεστώτος ενίσχυσης. Ωστόσο, για να υπάρξει απαλλαγή από τη γενικότερη απαγόρευση των ενισχύσεων λειτουργίας για πολιτιστικούς λόγους, και υπό το φως της πρακτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βάσει της οποίας η ενίσχυση πρέπει να αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στη δημιουργία μιας ταινίας ως πολιτιστικού προϊόντος και όχι στην γενικότερη προώθηση του κινηματογραφικού κλάδου, η Εποπτεύουσα Αρχή είναι της άποψης ότι το καθεστώς πρέπει να αποσκοπεί σαφώς στην προώθηση της παραγωγής ταινιών και όχι την ανάπτυξη του σχετικού με την παραγωγή ταινιών τομέα. Πέραν αυτού, πρέπει να είναι διαρθρωμένο κατά τέτοιο τρόπο ούτως ώστε με το καθεστώς να εξασφαλίζεται η προώθηση του πολιτισμού. Αυτό σημαίνει ότι οι εθνικοί φορείς που είναι αρμόδιοι για την απονομή των ενισχύσεων πρέπει να αξιολογούν τις αιτήσεις ενίσχυσης βάσει ενός καλλιτεχνικού/πολιτιστικού γνώμονα. Επιπλέον, η υποχρέωση όσον αφορά το πολιτιστικό περιεχόμενο αποκλείει τη χορήγηση ενισχύσεων για μη πολιτιστικές παραγωγές όπως οι διαφημίσεις.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας, η Εποπτεύουσα Αρχή εξέφρασε ανησυχίες σχετικά με διάφορες διατάξεις του νόμου της 11ης Μαρτίου 1999. Κατά τη γνώμη της Εποπτεύουσας Αρχής, οι διατάξεις αυτές αποσκοπούν κατά κύριο λόγο στην υποστήριξη του κινηματογράφου της Ισλανδίας με την προσέλκυση ξένων κεφαλαίων χωρίς, ωστόσο, να δίνεται επαρκής έμφαση στη χρησιμοποίηση πολιτιστικών κριτηρίων για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων ταινιών. Στο νομοσχέδιο τροποποίησης, ορίζεται πλέον ρητά ότι τα μέτρα στήριξης επιδιώκουν πολιτιστικούς στόχους όπως η ενίσχυση του εγχώριου πολιτιστικού γίγνεσθαι και η προβολή της ιστορίας και της φύσης της Ισλανδίας. Πέραν αυτού, οι αιτήσεις αποζημίωσης για την παραγωγή ταινιών αξιολογούνται από επιτροπή με βάση πολιτιστικά κριτήρια. Η Εποπτεύουσα Αρχή είναι ικανοποιημένη από το γεγονός ότι οι διατάξεις αυτές εξασφαλίζουν την εκτίμηση των επιλέξιμων ταινιών με βάση ποιοτικά και καλλιτεχνικά κριτήρια.

Η ένταση ενίσχυσης δεν πρέπει να υπερβαίνει το 50 % του κόστους παραγωγής

Προκειμένου να υπάρξει ισορροπία μεταξύ των στόχων της προώθησης της κινηματογραφικής παραγωγής και της διαφύλαξης του ανταγωνισμού, οι κρατικές ενισχύσεις πρέπει να περιορίζονται σε μεμονωμένες παραγωγές. Η τήρηση ενός ανώτατου ορίου ενίσχυσης για την παραγωγή ταινιών είναι απαραίτητη, ούτως ώστε να υπάρχουν κίνητρα για κανονικές εμπορικές πρωτοβουλίες στο πλαίσιο της ελεύθερης οικονομίας και να αποφευχθεί η πλειοδοσία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας ΕΟΧ. Επιπλέον, το όριο του 50 % του προϋπολογισμού παραγωγής συμφωνεί με τα όρια που έχουν θέσει άλλοι υπερεθνικοί μηχανισμοί ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών, όπως οι ενισχύσεις που χορηγούνται μέσω του κοινοτικού προγράμματος MEDIA II (1996-2000) ⁽¹⁾ και του προγράμματος Eurimage του Συμβουλίου της Ευρώπης. Λαμβάνοντας υπόψη ότι από το 1998 όλα, ανεξαιρέτως, τα καθεστώτα ενίσχυσης ταινιών που ενέκρινε η Επιτροπή σέβονται το ανώτατο όριο του 50 % ⁽²⁾, και ότι προκειμένου να εξασφαλισθούν ισότιμες συνθήκες μεταξύ των παραγωγών εντός του ΕΟΧ, η Εποπτεύουσα Αρχή είναι της γνώμης ότι είναι σημαντικό να περιορισθεί η επιτρεπόμενη ενίσχυση στο 50 % του προϋπολογισμού παραγωγής.

Η ένταση ενίσχυσης που καθορίστηκε βάσει του άρθρου 5 του προτεινόμενου νομοσχεδίου τροποποίησης σε 12 % του κόστους παραγωγής, τηρεί το όριο του 50 %. Πέραν αυτού, με τους κανόνες σώρευσης του άρθρου 7 του νομοσχεδίου εξασφαλίζεται ότι, όταν η ίδια ταινία λαμβάνει ενισχύσεις και από το ταμείο κινηματογράφου της Ισλανδίας, το ποσό αυτό θα αφαιρείται από το ποσό που θεωρείται κόστος εγχώριας παραγωγής βάσει του νομοσχεδίου. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται το σύνολο των ενισχύσεων που χορηγούνται για την ίδια ταινία να υπερβαίνει το 50 % του συνολικού προϋπολογισμού παραγωγής.

⁽¹⁾ Για παράδειγμα, το άρθρο 3 της απόφασης 95/563/ΕΚ, του Συμβουλίου, της 10ης Ιουλίου 1995, σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος ενθάρρυνσης της ανάπτυξης και διανομής των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων (ΕΕ L 321 της 30.12.1995).

⁽²⁾ Κρατική ενίσχυση N 3/98 — Γαλλία, κρατική ενίσχυση N 486/97 — Κάτω Χώρες, κρατική ενίσχυση N 4/98 — Γερμανία, κρατική ενίσχυση NN 49/97 και N 357/99 — Ιρλανδία, κρατική ενίσχυση N 748/99 — Σουηδία.

Ο παραγωγός πρέπει να είναι ελεύθερος να δαπανήσει τουλάχιστον 20 % του προϋπολογισμού της ταινίας σε άλλα κράτη μέλη του ΕΟΧ χωρίς να θιγεί η ενίσχυση

Παρότι η ενίσχυση πρέπει κατά κύριο λόγο να στοχεύει στην προώθηση της παραγωγής μιας ταινίας ως πολιτιστικού προϊόντος, η Εποπτεύουσα Αρχή παραδέχεται ότι χωρίς ένα επαρκώς ανεπτυγμένο ανθρώπινο και τεχνικό πλαίσιο οι παραγωγοί ταινιών δεν μπορούν να εκφράσουν τη δημιουργικότητά τους. Ως εκ τούτου, και στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την ενίσχυση της συνεχούς παρουσίας ή της ανάπτυξης του ανθρώπινου και τεχνικού πλαισίου που απαιτείται για την καλλιτεχνική δημιουργία στο εκάστοτε κράτος ΕΖΕΣ, τα κράτη ΕΖΕΣ δύνανται να χορηγούν ενισχύσεις στον κινηματογραφικό κλάδο και πέραν των ενισχύσεων που αφορούν μεμονωμένες ταινίες, υποχρεώνοντας τους παραγωγούς ταινιών να δαπανούν ένα μέρος του προϋπολογισμού τους στη χώρα που χορηγεί την ενίσχυση. Ωστόσο, η δυνατότητα αυτή δεν είναι απεριόριστη, δεδομένου ότι ορισμένες καθαρά τεχνικές υπηρεσίες που δεν αποτελούν μέρος του απαραίτητου πολιτιστικού πλαισίου, δεν πρέπει να υπέχουν τέτοια υποχρέωση. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαμόρφωσε τον κανόνα «80 % προς 20 %», ο οποίος επιτρέπει στα κράτη μέλη της Ένωσης να δεσμεύουν μέχρι το 80 % του συνολικού προϋπολογισμού παραγωγής μιας ταινίας για τη χώρα τους. Η υποχρέωση αυτή σημαίνει ότι, όταν λιγότερο από το 80 % του συνολικού κόστους παραγωγής δαπανάται στη χώρα που χορηγεί την ενίσχυση, επιλέξιμες προς ενίσχυση είναι μόνον οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στη χώρα αυτή. Εάν η αναλογία υπερβαίνει το ποσοστό αυτό, επιλέξιμες είναι όλες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στον ΕΟΧ.

Ακόμη και όταν ένα κάθεστώς ενίσχυσης ταινιών δεν περιλαμβάνει τη ρητή υποχρέωση της δαπάνης του συνόλου ή ενός μέρους του προϋπολογισμού παραγωγής μιας ταινίας στη χορηγούσα την ενίσχυση χώρα είναι δυνατό να υπάρχουν άλλες διατάξεις, ιδίως όσον αφορά τον υπολογισμό της ενίσχυσης που παράγουν ισοδύναμα αποτελέσματα. Όσον αφορά το νόμο της 11ης Μαρτίου 1999, η Εποπτεύουσα Αρχή ήταν της άποψης ότι ορισμένες διατάξεις (ιδίως το άρθρο 2 του νόμου) μπορούν να ενθαρρύνουν έναν παραγωγό να δαπανήσει μεγαλύτερο μέρος του προϋπολογισμού στην Ισλανδία σε σχέση με αυτό που θα έκανε υπό διαφορετικές συνθήκες. Στο πλαίσιο αυτό, ο κανόνας «80 % προς 20 %» απαιτεί τον υπολογισμό του ποσού της αποζημίωσης βάσει του συνολικού κόστους παραγωγής ανεξάρτητα από το που πραγματοποιήθηκαν οι σχετικές δαπάνες, όταν το 80 % ή περισσότερο του συνολικού προϋπολογισμού παραγωγής μιας ταινίας δαπανάται στην υπόψη χώρα. Ωστόσο, όταν οι παραγωγοί δαπανούν λιγότερο από το 80 % του προϋπολογισμού τους στην Ισλανδία, θεωρείται ότι τα συμφέροντα των άλλων συμβαλλομένων μερών της συμφωνίας ΕΟΧ λαμβάνονται επαρκώς υπόψη. Στις περιπτώσεις αυτές, το ποσό της αποζημίωσης πρέπει να υπολογίζεται βάσει των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στην Ισλανδία.

Βάσει των διατάξεων του νομοσχεδίου τροποποίησης (βλέπε άρθρο 2) η αποζημίωση εγκρίνεται για το μέρος εκείνο των δαπανών παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών και τηλεοπτικών προγραμμάτων που πραγματοποιήθηκαν στην Ισλανδία. Ωστόσο, τονίζεται ότι «όταν πάνω από το 80 % του συνολικού κόστους παραγωγής μιας κινηματογραφικής ταινίας ή τηλεοπτικού προγράμματος πραγματοποιείται στην Ισλανδία, το ύψος της αποζημίωσης θα υπολογίζεται επί του συνολικού κόστους παραγωγής που πραγματοποιήθηκε στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο. Αυτό σημαίνει ότι ένας παραγωγός ταινιών είναι ελεύθερος να δαπανήσει μέχρι το 20 % του προϋπολογισμού του εκτός Ισλανδίας χωρίς να χάσει την ενίσχυση επί του ποσού αυτού. Εάν, όμως, δαπανήσει λιγότερο από το 80 % του προϋπολογισμού του στην Ισλανδία η ενίσχυση θα υπολογίζεται επί των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στην Ισλανδία. Ο μηχανισμός αυτός συμφωνεί με τα κριτήρια που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην πράξη σε σχέση με τα κάθεστωτά ενίσχυσης κινηματογραφικών ταινιών στην Ένωση. Πέραν αυτού, εξισορροπεί την κατάσταση μεταξύ της δικαιολογημένης προσπάθειας να ενισχυθεί ο τομέας του κινηματογράφου στην Ισλανδία και των κανόνων που διέπουν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός του ΕΟΧ. Ως εκ τούτου, η Εποπτεύουσα Αρχή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι διατάξεις που περιλαμβάνει το προτεινόμενο» νομοσχέδιο τροποποίησης συμμορφώνονται απολύτως με τα προαναφερθέντα κριτήρια.

Η ενίσχυση πρέπει να πληροί τις γενικές αρχές που διέπουν το συμβιβασίμο των κρατικών ενισχύσεων (αναγκαιότητα, αναλογικότητα και διαφάνεια)

Ως προς την αναγκαιότητα της ενίσχυσης, είναι ευρέως γνωστό ότι στην Ευρώπη η παραγωγή ταινιών απαιτεί σημαντική υποστήριξη μέρους του κράτους προκειμένου να δοθούν εκφραστικές διέξοδοι στον ευρωπαϊκό πολιτισμό και δημιουργικότητα. Η υποστήριξη αυτή απαιτείται προκειμένου να διασφαλισθεί η παρουσία της Ευρώπης σε μια αγορά στην οποία δεσπόζουν οπτικοακουστικά προϊόντα προερχόμενα εκτός ΕΟΧ. Η ενίσχυση της παραγωγής οπτικοακουστικών δημιουργημάτων από τα μεμονωμένα κράτη ΕΖΕΣ προωθεί μια πολιτιστική ποικιλότητα η οποία δεν θα ήταν δυνατή κατ' άλλον τρόπο⁽¹⁾. Χωρίς κρατική υποστήριξη είναι αναμενόμενο ότι εξαιτίας της περιορισμένης έκτασης των αγορών και του κοινού για ευρωπαϊκές ταινίες, και ιδίως σε γλώσσες που δεν είναι ευρέως διαδεδομένες στην Ευρώπη, οι παραγωγοί ταινιών δεν είναι σε θέση να καλύψουν το κόστος παραγωγής με έσοδα από τη διανομή των ταινιών σε κινηματογράφους, στην τηλεόραση και σε βίντεο. Είναι ευρέως αποδεκτό ότι οι δυνάμεις της αγοράς από μόνες τους δεν μπορούν να εξασφαλίσουν το επιθυμητό επίπεδο παραγωγής. Υπό τις συνθήκες αυτές το ισλανδικό κάθεστώς ενισχύσεων για κινηματογραφικές ταινίες μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαίο.

(¹) Αυτό επιβεβαιώθηκε πρόσφατα με την έκθεση της ομάδας υψηλού επιπέδου για την πολιτική στον οπτικοακουστικό τομέα (http://europa.eu.int/comm/dg10/avpolicy/key_doc/hlg_en.html).

Το νομοσχέδιο τροποποίησης ήρε τις όποιες ανησυχίες ως προς την αναλογικότητα της ενίσχυσης. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, η ένταση ενίσχυσης δεν αυξάνει πλέον αναλογικά προς το ύψος του προϋπολογισμού της ταινίας. Πέραν αυτού, το νομοσχέδιο καταργεί το υποχρεωτικό ύψος του προϋπολογισμού σε 80 εκατομμύρια ισλανδικές κορόνες προκειμένου οι παραγωγές να είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο του προγράμματος. Με τις τροποποιήσεις αυτές το καθεστώς ενίσχυσης ταινιών μπορεί να θεωρηθεί αναλογικό προς τους στόχους τους οποίους επιδιώκει, δηλαδή την ενίσχυση της ισλανδικής κουλτούρας ανεξάρτητα από τον προϋπολογισμό παραγωγής της ταινίας. Τέλος, η Εποπτεύουσα Αρχή σημειώνει ότι το καθεστώς ενισχύσεων θα ισχύσει μόνον επί μία πενταετία (μέχρι το Δεκέμβριο του 2006).

Η ενίσχυση πρέπει να πληροί τις βασικές αρχές της συμφωνίας ΕΟΧ

Βάσει του νόμου της 11ης Μαρτίου 1999, η αποζημίωση εξαρτάται από το εάν η έδρα του παραγωγού της ταινίας βρίσκεται στην Ισλανδία. Η Εποπτεύουσα Αρχή θεώρησε ότι η διάταξη αυτή αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που δεν δικαιολογείται από πολιτιστική άποψη. Δυνάμει του άρθρου 4 στοιχείο γ) του νομοσχεδίου τροποποίησης, οι παραγωγοί ταινιών δεν υποχρεούνται πλέον να έχουν την έδρα τους στην Ισλανδία. Για τις επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε άλλο κράτος μέλος του ΕΟΧ αρκεί να διαθέτουν υποκατάστημα ή γραφείο στην Ισλανδία. Πέραν αυτού, η σχετική προς την επικράτεια διάταξη όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους της αποζημίωσης περιορίσθηκε στον κανόνα «80 προς 20 %». Η Εποπτεύουσα Αρχή, συνεπώς, συμπεραίνει ότι οι διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου τροποποίησης συμμορφώνονται με τις βασικές ελευθερίες της συμφωνίας ΕΟΧ.

Συμπεράσματα

Τα μέτρα ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο για την τροποποίηση του νόμου για τις έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα με το άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ. Ως εκ τούτου, η Εποπτεύουσα Αρχή είναι σε θέση να κλείσει τη διαδικασία κατά του αρχικού νόμου αριθ. 43/1999, η οποία κινήθηκε βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου 3 της συμφωνίας περί εποπτείας και Δικαστηρίου. Ωστόσο, η Εποπτεύουσα Αρχή τονίζει ότι το συμπέρασμα αυτό βασίζεται στο προτεινόμενο νομοσχέδιο τροποποίησης του νόμου αριθ. 43/1999 όπως διαβιβάσθηκε στην Εποπτεύουσα Αρχή στις 4 Δεκεμβρίου 2000 (έγγρ. αριθ. 00-8857-A). Η παρούσα απόφαση δεν καλύπτει μεταγενέστερες τροποποιήσεις του εν λόγω νομοσχεδίου, δυνάμει να επηρεάσουν την αξιολόγηση των μέτρων ενίσχυσης βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ. Οι τροποποιήσεις πρέπει να κοινοποιηθούν στην Εποπτεύουσα Αρχή και δύνανται να τεθούν σε ισχύ μόνον εφόσον εγκριθούν από αυτήν.

Τέλος, προκειμένου να δοθεί στην Εποπτεύουσα Αρχή η δυνατότητα συνεχούς παρακολούθησης της εφαρμογής του καθεστώτος, οι ισλανδικές αρχές καλούνται, δυνάμει του κεφαλαίου 32 των κατευθυντήριων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις, να υποβάλουν απλουστευμένες ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του υπόψη καθεστώτος με βάση το υπόδειγμα του παραρτήματος IV των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών. Στις ισλανδικές αρχές υπενθυμίζεται ότι δυνάμει του σημείου 5, του κεφαλαίου 32 των κατευθυντήριων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις «για κάθε καθεστώς, η πρώτη έκθεση πρέπει να αποστέλλεται στην Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ στο αργότερο έξι μήνες μετά τη λήξη του οικονομικού έτους εντός του οποίου το καθεστώς εγκρίθηκε από την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ.»

Τέλος σύμφωνα με το σημείο 6 του κεφαλαίου 32 των κατευθυντήριων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις, «εάν δεν τηρηθούν οι υποχρεώσεις σχετικά με την υποβολή των εκθέσεων εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών, η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ μπορεί να υποχρεωθεί να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου 3 που είναι προσαρτημένο στη συμφωνία περί εποπτείας και Δικαστηρίου σχετικά με το εξεταζόμενο καθεστώς ενισχύσεων»,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

1. Τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονται στο νομοσχέδιο τροποποίησης του νόμου αριθ. 43/1999 για τις «έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία» είναι συμβιβάσιμες με τη συμφωνία ΕΟΧ.
2. Η επίσημη διαδικασία κατά του αρχικού νόμου αριθ. 43/1999 για τις «έκτακτες αποζημιώσεις για την παραγωγή ταινιών στην Ισλανδία», όπως εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο της Ισλανδίας στις 11 Μαρτίου 1999, κλείνει.

3. Οι ισλανδικές αρχές καλούνται να υποβάλουν απλουστευμένες ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος σύμφωνα με το κεφάλαιο 32 κατευθυντήριων γραμμών της Εποπτεύουσας Αρχής για τις κρατικές ενισχύσεις.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 2000.

Για την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

Knut ALMESTAD

Πρόεδρος

Hannes HAFSTEIN

Μέλος
